

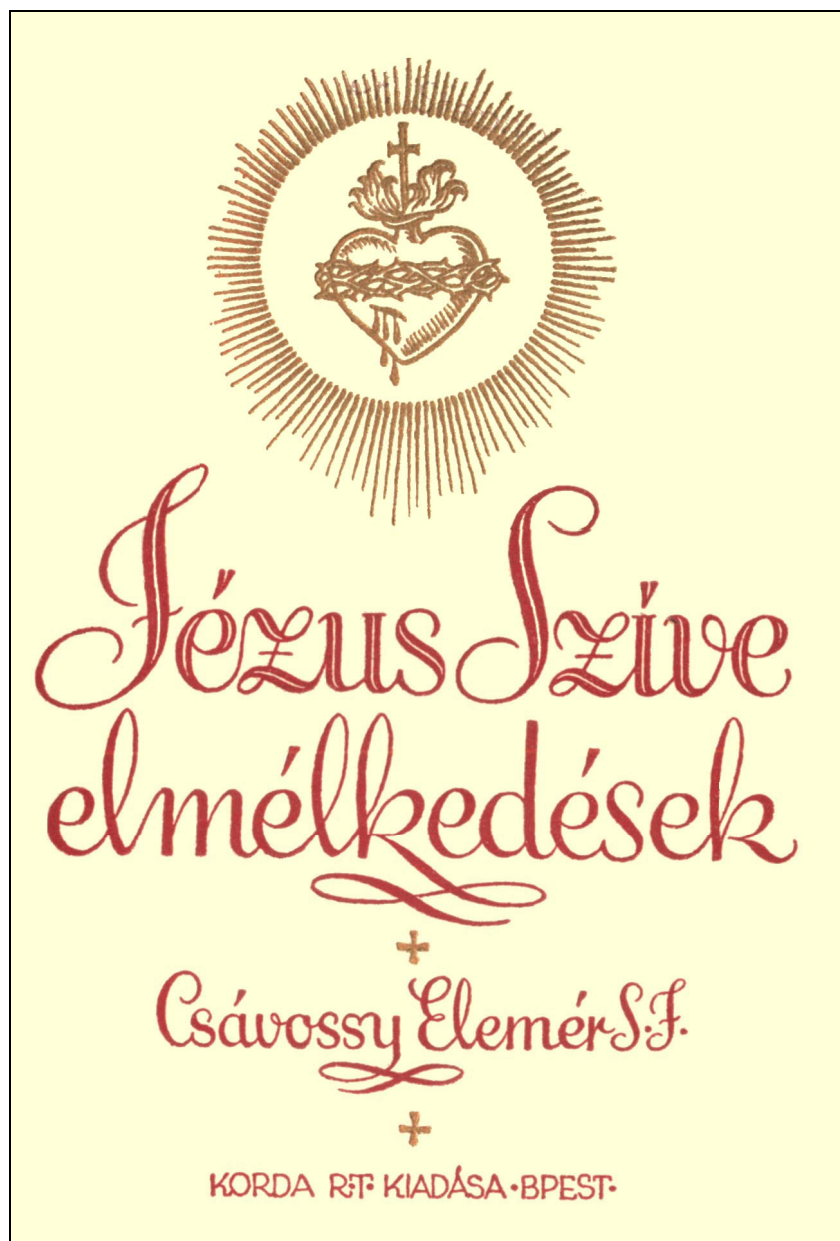
Csávossy Elemér

Jézus Szíve elmélkedések

A kilenc szeretetszolgálat

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Csávossy Elemér S. J.
Jézus Szíve elmékedések
A kilenc szeretetszolgálat

No. 28. Imprimi potest.
Budapestini, die 14. Maii 1934.
Franciscus Bíró S. J.
Praep. Prov. Hung.

Nihil obstat.
Dr. Julius Czapik
cens. dioecesanus.

Imprimatur.
Dr. Julius Machovich
vic. gen.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1934-ben jelent meg a Korda Kiadó gondozásában. Az elektronikus változat a Jézus Társasága magyarországi tartományfőnökének az engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Jézus Társasága Magyarországi Tartományáé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Előszó.....	5
Bevezető elmélekedés: Az angyalok szolgálnak Jézus Szívének.....	6
Első szeretetszolgálat	8
Az imádó	8
Elmélekedések	8
I. Jézus Szívének imádói.....	8
II. A nagy imádó	9
Második szeretetszolgálat	11
A szerető	11
Elmélekedések	11
I. Mikor szeretem Jézust?	11
II. Az emberek szeretetében magát felemésztő Szív	12
III. Az Atya szeretetétől lángoló Szív.....	13
Harmadik szeretetszolgálat	15
Az engesztelő	15
Elmélekedések	15
I. A be nem fogadott szeretet	15
II. „Legalább te vigasztalj engem!”	17
III. Isten Báránya – a nagy Kiengesztelő	18
Negyedik szeretetszolgálat.....	20
A szolga	20
Elmélekedések	20
I. „Boldog a szolga akit az Úr ébren talál.”	20
II. Ahol én vagyok, ott leszen szolgám is.”	21
III. Jézus Szíve szolgálói.....	22
IV. „Íme az én szolgám.”	24
Ötödik szeretetszolgálat	26
A tanítvány.....	26
Elmélekedések	26
I. A Mester lábainál.....	26
II. Az örök élet igéi	27
III. Az isteni tanítvány	28
Hatodik szeretetszolgálat	30
Az áldozat	30
Elmélekedések	30
I. Jézus Szívének áldozatai	30
II. Láncok és kereszt Jézus szolgálatában.....	31
III. „Tőr járja át lelkedet.”.....	32
IV. Az áldozat a világ üdvösségéért	33
Hetedik szeretetszolgálat	35
A könyörgő	35
Elmélekedések	35
I. Tégy, amint Szíved sugallja!	35
II. Erősítsd bizalmamat!.....	36

III. „Jöjjetek hozzám mindnyájan!”	38
IV. „Jöjjön el a te országod!”	39
V. A nagy könyörgő.....	39
Nyolcadik szeretetszolgálat	42
A közvetítő.....	42
Elmékedések	42
I. „Menjetez ki az egész világba!”	42
II. „Készítétez az Úr útját!”	44
III. A közvetítő Isten és az emberek közt	45
Kilencedik szeretetszolgálat.....	47
A buzgólkodó.....	47
Elmékedések	47
I. „Aki megvall engem az emberek előtt...”	47
II. „Tüzet jöttem bocsátani a földre.”	49
Az elmékedések beosztása június havára	51

Előszó

Jézus Szíve tiszteletének egyik módja az ún. kilenc szeretetszolgálat. Erre az áhítatgyakorlatra céloz Alacoque Szent Margit önéletrajzában, mikor a Szent Szívet lángtrónuson szemléli szeráfoktól övezetten, kik dicsőítik, magasztalják a Szent Szívet és Szent Margitot is meghívják, tartson velük a Szent Szív dicséretében és magasztalásában.

A szeretetszolgálatok is ugyanezt célozzák. Az angyali karok egyikével egyesülten vállalnak a tagok – kilenc-kilencen – egy-egy szeretetszolgálatot, melyet havonként felcserélnek. A szeretetszolgálatokat végzők tisztségük minősége szerint a következők: az imádó, a szerető, az engesztelő, a szolga, a tanítvány, az áldozat, a könyörgő, a közvetítő a buzgólkodó. E tisztségek megfelelnek a Jézus Szíve-tisztelet gyakorlatainak (imádás, viszonszeretet, engesztelés) és ezek hármas megnyilvánulásának (egyesülés, követés, terjesztés), amint ezt alantabb táblázatunk is feltünteti. Ezek a szeretetszolgálatok szépen beilleszthetők a Jézus Szíve-Szövetség csoportszervezetébe is. Minden csoport a vezetővel együtt kilences egységet alkot. Ha a csoportban a vezetővel együtt tízen vannak, akkor a csoportvezető vagy az egyik tag Alacoque szent Margit személyét képviseli és az egyiket váltakozva végzi a szeretetszolgálatok közül, úgy, hogy ebben az esetben az egyik szolgálatot ketten is végzik.

A kilenc szeretetszolgálat áttekintő táblázata

	Imádás	Szeretet	Engesztelés
Egyesülés	I. Imádó	II. Szerető	III. Engesztelő
Követés	IV. Szolga	V. Tanítvány	VI. Áldozat
Terjesztés	VII. Könyörgő	VIII. Közvetítő	IX. Buzgólkodó

A következő elmélekedések tárgyukat az evangéliumból veszik, s azt célozzák, hogy az egyes szeretetszolgálatok szellemébe behatoljunk, és azt magunkban elmélyítsük és végzésükre indításokat nyerjünk. Egyébként egészükben is épp 30 napra beosztva, elegendő anyagot nyújtanak elmélekedésre a Szent Szív havára, júniusra.

Bevezető elmékedés: Az angyalok szolgálnak Jézus Szívének

Első előgyakorlat: Alacoque Szent Margit látomása. A Szent Szív lángtrónuson fénysugarak közepette. Szeráfok veszik körül és dicshimnuszokat zengenek tiszteletére.

Második előgyakorlat: Kérem a kegyelmet, hogy én is úgy álljak a Szent Szív trónja előtt, mint az angyalok, és minden pillanatban készen legyek szolgálatára, „Kész az én szívem, szívem Istene, hogy megcselekedjem a te akaratodat.” (Kis zsoltosma)

I. Pont: Az angyalok szolgálnak a gyermek Jézusnak.

Szolgáltak neki, még mielőtt megszületett volna. Előkészítették a megtestesülés nagy titkát; Gábor arkangyal az égi üzenettel Szűz Mária elé lép (Lk 1), az angyal eloszlatja Szent József kételyeit. Mt 1. Angyalok hirdetik az embereknek Jézus születését, ők vezetik a jászolhoz első követőit: „Nagy örömet hirdetek nektek, ma született az Üdvözítő. Találni fogtok egy kisdedet, pólákba takarva és jászolba fektetve.” Lk 2. Élete fölött örködnek és megóvják Heródes cselvetéseitől és kegyetlenségétől. Mt 2.

Nekem is elő kell készítenem az Úr Jézus eljövételét, megtestesülését, az emberek szívében; közre kell működnöm, hogy gyermekeim, testvéreim, a gondjaimra bízottak, alattvalóim lelkében megszülessék, Meg kell ismertetnem az emberekkel Jézus Szívét. Örködnöm kell, hogy az Ő titokzatos élete saját lelkemben és a mások lelkében kárt ne szenvedjen; meg kell őt védenem láthatatlan ellenségeivel szemben.

II. Pont: Angyalok szolgálnak Jézusnak a pusztában.

A negyvennapos böjt és vezeklés után, a kísértőnek legyőzete és távozása után „angyalok jövének és szolgálnak neki” (Mt 4). Imádták, szerették, talán csodás módon táplálták is, mint a holló Pál remetét táplálta a pusztában.

Hasonlóképpen kell nekem is szeretetemmel, hűségemmel szolgálnom az Úrnak, Szent Szívének óhajait, vágyait teljesítenem, akaratát megcselekednem, neki elégtételt és örömet szerezni, titokzatos testét, a lelkeket, táplálnom és felüdítenem. Ez a feladat, ez a hivatásom, ha igazán Jézus Szívének tisztelője vagyok. Imáimmal, szavaimmal, cselekedeteimmel szolgálni akarom embertársaim földi és örök üdvét.

III. Pont: Egy angyal megerősíti Jézust az Olajfák hegyén.

„Megjelenék pedig neki egy angyal megerősítvén őt.” Lk 22. Mily irigyelendő küldetése volt ennek az angyalnak. Jézusnak halálos küzdelmében a vigasztalás és a megerősítés kelyhét nyújtani! Mily szeretettel és alázattal, mily gyengéd részvétellel teljesítette az angyal ezt az ő részére is oly vigasztaló és felemelő küldetést!

Együttéreznem kell Jézussal, szenvednem kell Szent Szívével. Ezt teszem, ha részvétellel vagyok szenvedésével szemben, engeszteltem őt a bántalmak miatt, melyben része volt földi életében csakúgy, mint a jelenben a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Megvigasztalom őt hűségemmel s eleget teszek a magam és mások megfélemezéséért. Vigaszára leszek, ha csütörtök este a szentóra végzésekor egyesülök Szíve gyötrelmével s megízlelem nagy elhagyatottságának keserű poharát; enyhülésére leszek, ha a haldoklók oldala mellé állok,

imádkozom értük, avagy, kegyelmétől erősítve, megízlelem vele a lelki szenvedések ürmös italát. Szívemben, gyötrelmekbe merült Szent Szíve iránt így bizonyulok háládatosnak, elszántan részvételteljesnek.

IV. Pont: Angyalok adják a szentsírhoz a díszőrséget.

Elmozdítják a követ és rendbehozzák a feltámadt király pihenőhelyét. Elűzik az öröket és maguk tartanak őrséget az üres sír mellett. „Az Úr angyala leszállt az égből, és oda menve elhengerítte a követ és ráült.” Mt 28. Vigasztalják a tanítványokat és hívőket, bizonyosságot tesznek a feltámadás mellett jóbarát és ellenség előtt. „Az örök pedig tőle való félelmükben megremegének és olyanok lettek, mint a holtak.” Mt 28. Az asszonyoknak pedig mondá: „Ne féljétek! Feltámadott, nincs itt. Íme a hely, ahová tettétek őt.” Mk 16. Mennybemenetele után az ő országának terjesztésére és az Ő Szent Szíve érdekeinek megvalósítására buzdítják az apostolokat: „Mit álltok és néztek az égre?” Menjetek vissza Jeruzsálembe és készüljétek a Szentlélek vételére és azután legyetek tanúi Jeruzsálemben és egész Judeában és a föld határáig. „Ez a Jézus, aki felvételtek az égbe, úgy jött el, mint ahogy felmenni láttátok őt az égbe.” ApCsel 1.

Jézus Szívének országát kell terjesztenem, dicsőségét, szeretetét kell hirdetnem az emberek közt, megdicsőült szent törvényei mellett kell síkra szállnom hitetlenek és bűnösök előtt egyaránt, megtérésükre vagy megszegyenyítésükre, mindenestre a hűek megerősítésére. A Szent Szív örömeinek hírnöke leszek egész világgal mindenkoron.

V. Pont: Angyalok alkotják a Szent Szív udvarát az égben.

„Hallám sok angyal szavát a trón körül: Méltó a Bárány, aki megöletett, hogy övé legyen a hatalom és istenség és bölcsesség és erő és tisztelet és dicsőség és áldás!” Jel 5.

Életem állandó dicshimnusz legyen, mely Jézusom szentséges Szívének szól, könyörgés, hadd jöjjön el közénk az ő országa. Szóval-tettel az imádság apostola leszek. S ha magához szólít fel az égbe, ott is könyörögni fogok, dicsérni s áldani fogom Őt szerettem, a visszahagyott lelkek s a bűnös világ helyett. S ha a világitélet után megszakad a világtörténelem fonala itt a földön, akkor szünetel ugyan a könyörgés is, de egy egész örökkévalóságon át felharsog majd a dicsőítő fohász: „A trónon Ülőnek és a Bárányának áldás és tisztelet és dicsőség és hatalom örökön örökké. Amen.” Jel 5.

Imádság. Szűz Máriával és az angyali karokkal áldom és dicsőítem a Szent Szívet és kérem kegyelmét, hogy szolgálattal én is örömeire lehessek és megdicsőüléséhez közreműködhessek.

Első szeretetszolgálat

Az imádó

Az imádó kötelessége, hogy szándékának tisztaságával, érzékei fegyelmezésével s lelkének összeszedettségével az Oltáriszentségben rejtőző Istenünkkel tartósan egyesüljön s így Szent Szívének gazdagságából bőségesen merítsen.

Egyesüljön tehát a *Kerubok* angyali karával, kik értelmük mélységével szüntelenül imádják a Szent Szívet; s azért:

1. *elmékedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. a Szent Szív dicsőítésére s imádságra *ajánlja fel* a megdicsőült szentek s a földön élő jámbor lelkek imádságát;
3. *erre a célra* irányítsa minden imádságát, kívánságát s cselekedetét;
4. ezt a szándékot *újítsa meg naponként az Oltáriszentség előtt* és ismételje meg háromszor e fohászt: „Szent, szent, szent a seregek Ura Istene!” avagy „Lelkünk háládatos érzelmével áldjuk, imádjuk és szeressük Jézus Szívét az Oltáriszentségben itt s a földkerekség összes templomainak szentségházában minden pillanatban a világ végezetéig. Amen.”

Elmékedések

I. Jézus Szívének imádói

Vezérgondolat: „A te Uradat Istenedet imádjad.” Lk 4,10. (Vö. Lk 4,8) – Jézus a mi Istenünk. Az ő Szíve a mi Istenünk szíve, valóban *isteni szív*. Ezért veszik körül képét fénysugarak. Az adó, a hódolat, mellyel az istenségnek tartozunk, az *imádás*.

I. „Bemenvén a házba, megtalálák a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádnak őt. És megnyitván kincsesládáikat ajándékokat adának neki, aranyat, tömjént és mirrhát.” Mt 2,11.

Ez a három napkeleti bölcs imálandó hódolata. Imádsuk nagylelkűségükről, alázatukról és önátadásukról tesz tanúságot.

1. *Nagylelkűek:* távolról jönnek, pusztákon és sivatagokon keresztül, bizonytalanság és veszélyek közt, királyi ajándékokkal.

2. *Alázatosak*: előkelő, fejedelmi mivoltukban térdre hullanak a Kisded előtt és úgy imádják, édesanyjának is hódolnak.

3. Ajándékaikban *önmagukat adják*, lelküket, szívüket, szeretetüket. Az arany a szeretet, a tömjén az imádat, a mirrha az áldozat jelképe.

II. „*Mikor lejött a hegyről, nagy sereg követé őt. És íme egy bélpoklos jövéen hozzá, imádá őt, mondván: Uram! ha akarod, megtisztíthatsz engem! Mt 8,1-2. (Mk 1,40; Lk 5,12) – Mondá Jézus a vakon születettnek: Hiszel-e te az Isten Fiában? Amaz pedig mondá: Hiszek, Uram! És leborulván imádá őt. Jn 9,35-38.*

A bélpoklos bizalommal, a vakonszülött hálával imádja Mesterét és Üdvözítőjét. Egyik sem fél a tömegetől, a nyilvánosságtól, az ellenséges lelkületű farizeusoktól. Nyíltan, *emberi tekintet nélkül* megvallják hitüket és imádják azt, akiben Megváltójukat, Isten Fiát látják.

III. „*Akik a hajócskában valának, odamentek és imádák őt mondván: Valóban Isten Fia vagy!*” Mt 14,33. – *Mondá nekik Jézus: Hát ti kinek mondotok engem? Felelvén Simon Péter, mondá: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.*” Mt 16,15-16.

Csodálattal és ámulattal imádják a hajócskában lévők Jézust, aki őket az ellenkező szélről, a vihartól és a hullámoktól megszabadította. Csodálattal és hálatelt bizalommal borul le előtte az imént még kishitű és kételkedő Szent Péter, akit Jézus keze kiragadott a hullámokból. Ő az, aki nemsokára rá, hitében megerősödve, imádván vallja minden apostol előtt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia! és hitének erejével kormányosa lesz az anyaszentegyház hajójának a világ tengerén. – *Hittel és csodálattal* borulok le előttem én is, Istenem Szíve, akinek mélységéből a világosság sugarai törnek elő és megvilágítják utamat az élet tengerén. Imádván mondom; Te vagy a Szív, melyben az istenség egész teljessége lakozik. Könyörülj rajtam és vezess, erősíts és oltalmaz az élet minden bajában és kísértésében, s add, hogy hitem és bizalmam benned mindig erős és rendíthetetlen legyen, amíg csak el nem érek hozzád, lelkem kikötőjébe, hogy benned megpihenjek.

IV. „*És íme Jézus eléjük méne mondván: Üdv nektek! Azok pedig hozzájárulván megragadák lábait és imádák őt.*” Mt 28,9. – *A tizenegy tanítvány pedig Galileába méne ama hegyre, hová Jézus rendelte vala őket. És látván őt imádák.* Mt 28,16-17.

Feltámadt Üdvözítőm! mily édes dolog téged szeretettel imádni és imádván gyönyörködni kegyes voltodban, nagyságodban és szépségedben. A tanítványok és a jámbor asszonyok szeretetével imádlak téged, megdicsőült Szent Szív, ott fent az égben és itt lent nálunk az Oltáriszentségben. Add, hogy nagyságodnak és szépségednek ne csak csodálója és kedvelője, hanem apostolaiddal együtt életem végéig bátor és lankadatlan hirdetője legyek. Amen.

II. A nagy imádó

Vezérgondolat: „Lélek az Isten, és akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniok.” Jn 4,24. – Jézus mint Istenember az első és fő imádó. Az ő szentséges Szíve az imáadás oltára, az áhítat és imádó odaadás szent edénye és mintaképe, Őt kövessük lélekben és igazságban.

I. „*A világba bejövén így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem; égő és bűnáldozatok nem tetszettek neked. Akkor mondtam: Íme eljövök, hogy megcselekedjem, ó Isten, a te akaratodat.*” Zsid 10,5-7.

Jézus földi életének első cselekedete önmagának imádó átadása a mennyei Atya akaratának; Istenem, akartam, és törvényed szívem közepette van. Testet alkottál nekem, mondja, és ennek a testnek közepén szívet, mely a te imádó szeretetedben fog megemésztődni és melynek égő zsarátnoka egész testemet el fogja hamvasztani a kereszt oltárán.

II. *„Felvivék őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak.” (Lk 2,22) – „A gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben, és három nap múlva megtalálták őt a templomban, ő pedig monda nekik: Nem tudátok-e, hogy az én Atyám dolgaiban kell lennem?” Lk 2,43-49.*

Első alkalommal édesanyja karján, második alkalommal saját erejéből teszi meg az utat Jeruzsálembe, hogy első felajánlását és imádságát nyilvánosan és hivatalosan megismételje Atyja házában. Ez volt a Szent Szív reggeli imádsága és önfelajánlása a templomban életének reggelén. Imádságba merült Szíve elfelejti szeretteit és mindent, hogy csak mennyei Atyjának élhessen. – Taníts meg, ó Szent Szív, önmagamat elfeledni és mindent sárnak tekinteni, csak hogy téged megnyerjek és égi Atyám imádott akaratát mindenben megcselekedjem!

III. *„Korán hajnalban fölkelvén, egy puszta helyre méne, és ott imádkozék”. Mk 1,35. – „Kime né a hegyre, imádkozni, és az egész éjszakát az Isten imádságában tölté vala.” Lk 6,12.*

Életének delelőjén, nyilvános életének fárasztó munkái közt reggele, estéje mennyei Atyja imádságának van szentelve. Munkáját imádsága szenteli meg, imádságának munkája hű kifejezője és megtestesítője. Szívének imádsága testet ölt cselekedeteiben. „Aki engem küldött, velem vagyon; nem hagyott engem magamra, mert én mindenkor azt cselekszem, ami előtte kedves.” (Jn 8,29) Imádsága isteni erőt ad minden tettének, minden szavának.

IV. *„Eltávozték tőlük, és térdre borulván, imádkozik vala, mondván: Atyám! ha akarod, vedd el tőlem e poharat; mindazonáltal ne az én akaratom legyen, hanem a tiéd. És a halállal tusakodván, még buzgóbban imádkozik vala. És lőn az ő verejtéke, mint a földre hulló vérnek csöppjei.” Lk 22,41-44.*

Szenvedésében, szívszorongásában, halálküzdelmében is mennyei Atyjához fordul. Mily hősiesség, mily kitartó, mily alázatos, mily bizalomteljes, mily megegyező mennyei Atyja akaratával az ő imádsága! Az ő imádsága valóban lélek és igazság. A vérontásig, a kereszthalálig lélek és igazság. Ilyen legyen a te imádságod is, hogy vérig ellenállj a gonosznak és megcselekedjed a jót.

V. *„Felkiálta Jézus nagy szóval, mondván: Én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engem? És ismét nagy szóval kiáltván monda: Atyám! a te kezébe ajánlom lelkemet. És ezt mondván, kilehelé lelkét.” Mt 27,46.50; Lk 23,46. (Mk 15,34)*

Ez Jézus imádó odaadásának végső szava. Látszólag elhagyatva is imádja Isten legszentebb akaratát. Elhagyatva is az ő kezébe teszi le lelkét. Elhagyatva is csak őbenne bízik. Életének áldozata imádó Szívének utolsó dobbanása Atyjának szentsége előtt megsemmisül emberi természetében. A halál a földi élet megsemmisülése. Jézus halála az imádó szeretet halála volt. Legyen, Jézusom, az én halálom is szívem utolsó imádása, hogy a test bilincseitől felszabadulva örökké imádhassam Szívedet az égi karokkal, és halálomban is imádattal meghódolva mennyei Atyád akaratát előtt, örökké zenghessem az isteni akarat fenségét az égben. Amen.

Második szeretetszolgálat

A szerető

A Jézus Szívét *szerető* lélek kötelessége, hogy a Szent Szív dicsőségére a szeretet tüzeiben állandóan felemésztődjék viszonzásul azért a végtelen szeretetért, mellyel Jézus Szíve a szeretet szentségében irántunk viseltetik.

Egyesüljön tehát a *Szeráfok* angyali karával, kik oly lángoló szeretettel veszik körül a Szent Szívet; s azért:

1. *elmélkedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. a Szent Szív szeretetének viszonzásául *ajánlja fel* a megdicsőült szentek s a földön élő jámbor lelkek szeretetét;
3. *erre a célra* irányítsa minden érzelmét, szavát és cselekedetét, mint szeretetének mindmegannyi bizonyítékát;
4. ezt a szándékot *újítsa meg naponként az Oltáriszentség előtt* és indítsa fel magában a szeretet gerjedelmét ezzel a fohással: „Jézusom édes Szíve, add, hogy téged mindig jobban szeresselek!”

Elmélkedések

I. Mikor szeretem Jézust?

Vezérgondolat: „Aki engem szeret, Atyám is szeretni fogja azt, és én is szeretni fogom, és kijelentem neki magamat, és hozzája megyünk, és lakóhelyet szerzünk nála.” *Jn 14,21.23.* (*Jn 16,27*) – Jézus Szíve a szeretet forrása. Tiszteletének lényege maga a szeretet. Jézus szeretete viszonszeretetet követel. A mi szeretetünk viszont Jézusnak és az ő mennyei Atyjának szeretetét vonja le ránk. Ennek a szeretetnek gyümölcse az ő bensőséges, mély megismerése és az állandó isteni élet, Isten lakozása mibennünk: „Hozzája megyünk és lakóhelyet szerzünk nála.” Ez a szeretetnek legszebb jutalma.

I. „Aki parancsaimat ismeri és azokat megtartja, az szeret engem.” *Jn 14,21.* – „Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek, amiket parancsolok nektek”. *Jn 15,14.* (*Jn 14,23; 15,10*)

Szeretet ott nem lehet, ahol ellentét van az akaratok közt. Isten akarata a mi megszentelődésünk. A mi akarataknak kell az övéhez simulni, mert az ő akarata szentebb, mint a miénk; az ő akarata a szentség maga. Azért a szeretet próbaköve a parancsok megtartása. Ez a mi baráti szeretetünknek legbiztosabb bizonyítéka és az ő barátságának legbiztosabb záloga: Jézus követése a parancsok betartásától fel a tökéletesség legmagasabb csúcsáig. Ez az igazi Jézus Szíve-tiszteletnek is szilárd alapja, átalakítani szívünket az ő isteni Szíve szerint. „Ami előtte kedves, mindenkor azt cselekszem,” (Jn 8,29)

II. *„Aki atyját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám; és aki fiát vagy leányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Mt 10,37. (Lk 14,26)*

Jézusom, te osztatlan szeretetet követelsz tőlem. Nem lehet két úrnak szolgálni, nem lehet szívemben két szeretetet ápolni, Vagy egészen a tiéd vagyok, vagy nem vagyok a tiéd. Minden szeretetnek, melyet másoknak adok, csak a te szeretetedből szabad fakadnia; mert te vagy az egyedüli Vőlegény, a többiek mind csak a Vőlegény barátai, az ara pedig egyedül csak a Vőlegényéé lehet. Ha szülők, rokonok, jóbarátok szeretete el akar vonni tőled vagy visszatart a tökéletesebbtől, akkor búcsút kell mondanom nekik; mert te vagy egyedül szívem szerelme és osztályrészem örökre, ó Jézusom szerető isteni Szíve!

III. *„Simon, János fia! szeretsz-e engem? – Igen, Uram! te tudod, hogy szeretlek téged. – Legeltesd az én bárányaimat, legeltesd az én juhaimat.” Jn 21,15-17.*

A te szereteted bizonyossága és folyománya, ó Jézus, a felebaráti és az apostoli szeretet, a szeretet a lelkek iránt. Hogy is ne szeretném a lelkeket, akikért te, a jó Pásztor, Szívednek vérént ontottad! Emésszen meg, ó Jézus, a szeretet és buzgóság a lelkek iránt egészen. Add, hogy azzal mutassam meg neked szeretetemet, hogy minél több lelket vezetek a te aklodba szentséges Szívedhez és életemet arra áldozom, hogy minél előbb egy pásztor és egy akol legyem. Amen.

II. Az emberek szeretetében magát felemésztő Szív

Vezérgondolat: „Amint engem szeretett az Atya, én is szerettelek titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben.” Jn 15,9.

– Jézus szeretetének forrása az Atya szeretete. Az ő szeretete a szeretetnek feneketlen örök tengeréből merít. Az ő Szívének szeretete az Atya mennyei szeretetének visszatükröződése ezen a földön. Lefordította emberi nyelvre az isteni szeretet égi himnuszát; „Amint engem szeretett az Atya, én is szerettelek titeket.” Ugyanazzal az erős, azzal a hatalmas, azzal az önmagát adó, azzal az isteni módon gyengéd szeretettel, mellyel az Atya szeretett engem, szeretlek én is titeket. „Maradjatok meg az én szeretetemben,” Ó Jézus, van-e sürgetőbb parancs, de van-e mélységesebb boldogság is, mint megmaradni a te szeretettedben! Maradj velünk, Uram, szeretetteddel örökké és add, hogy a te szeretettednek hirdetése legyünk a földön, kisugározva azt az egész világra, minden lélekre.

I. *„Jézus növekedék bölcsességben és korban és kedvességben Istennél és embereknél.” Lk 2,52.*

Lehetetlen ezekből a szavakból ki nem olvasni, hogy az emberek szerették a Gyermekek Jézust, Szerették, mert oly jó, oly szent, oly bájos volt kifelé megnyilatkozó lelki szépségében és bölcsességében. De szerették azért is, mert ő is szerette őket. Már akkor megvalósult, amit ő, az égi Bölcsesség, ihletett tolmácsa által századokkal azelőtt hirdetett: „Gyönyörűségem az emberek fiai közt lenni,” Péld 8,31. Növekedett kedvességben Istennél, mert szerette mennyei Atyját; növekedett kedvességben az embereknél is, mert szerető Szívén keresztül rájuk sugározta az Atya szeretetét.

II. *„Szereti vala Jézus Mártát és nővérét, Máriát, és Lázárt.” Jn 11,5. „Jézus pedig amint látta, hogy sírnak, lelke mélyéig megindula és könnyezék. Mondák tehát a zsidók: Íme, mennyire szeretete őt!” Jn 11,32-36.*

Jézus szeretete Lázár családját. Szívének gyengéd vonzalma feléjük irányult. Lázár halála egész bensejében megrendítette, Mártának és Máriának könnyei megindították szívét. Csodát művel, bár erre magasabb okok is készítették, szájalomból és szeretetből. Örül, hogy a magasabb okok megadták számára a lehetőséget, hogy ezt megtehesse. Mily gyöngéd az ő Szívének baráti szeretete! Ó Jézus, te az én barátom is vagy, te az akarsz lenni számomra, te már most is az vagy, hacsak én is a te barátod akarok lenni: „Ha parancsaimat meg fogjátok tartani, megmaradtok szeretetemben. Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek, amiket parancsolok nektek.” Jn 15,10.14. Jézusom, a te erős szereteted legyen az én lelkemnek is feltámadása és múlhatatlan, örök élete.

III. *„Egyik tanítványai közül Jézus kebelén nyugovék, kit szeret vala Jézus.” Jn 13,23.*

Még más barátod is volt, ó Jézusom, akinek nemcsak házában szálltál meg, hanem akit saját kebleden pihentettél és akivel Szíved égi titkait közölted. Ő megmaradt a te szeretettedben és szereteted hirdetője lett, melyet Szíved isteni forrásából szítt magába. Ő volt szereteted apostola. Add, hogy én is a te isteni Szívedből szívjam lelkembe a szeretetet és tovább adjam a világnak, mint szereteted szócsöve és csatornája, mely ezer kis patakra szakad, ezer hullámban rezeg, mint lelki rádió, melyet minden lélek felfog, aki csak a te szeretetedre van hangolva.

IV. *„Én ha felemeltetem a földről, mindeneket magamhoz vonzok.” Jn 12,32. – Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.” Jn 15,13. – „Én vagyok a jó pásztor és életemet adom juhaimért.” Jn 10,14-15.*

Szereteted, ó Jézus, nemcsak egy lélekre terjed ki, nemcsak barátaidra, hanem minden emberre, ellenségeidre is. A keresztről magadhoz öleled az egész világot és ellenségeidet, igazakat és bűnösöket, rabszolgát és szabad embert, fehéreket és színeseket, tudóst és tudatlant, szegényt és gazdagot. Ő isteni Mágnes, mely a földkerekség minden nemzetét magadhoz vonzod; ó bájos Vőlegény, akinek kenetei után fut a lelkek sokasága; te vagy a jó Pásztor, aki életét adta juhaiért, nemcsak a hűségesekéért, hanem az elveszettekért is. Te életet adtad barátaidért, sőt ellenségeidért is; mert, amikor még bűnösök voltunk, meghaltál értünk a kereszten. (Róm 5,8-9) Vonj minket, hogy keneteid illata után fussunk, és mindent sárnak tekintsünk, hogy szeretetedet megnyerjük.

V. *„Gyermekeim! új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást.” Jn 13,34. – „Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket.” Jn 15,12.*

Te annyira szereted az embereket, ó Jézus, hogy nem elégszel meg azzal, hogy magad szereted őket, hanem új parancsolatot adsz, hogy minden ember szeresse testvérét, s te így millió ember szívével szeressed az emberek millióit. Szíved szeretete valódi szeretetáradás, mely előnti a világot és egymáshoz kapcsolja a lelkeket. Ó add, hogy ez az áradat elragadjon mindnyájunkat és egygé tegyen minket, amint te az Atyával és mi veled egyek vagyunk. Add, hogy úgy szeressük egymást, amint te szerettél minket, oly bensőségesen, oly tetterősen, oly áldozatosan, oly gyengéden, oly kitartóan, oly hűségeseen. Add, hogy irántad való szeretetünk bizonyosága legyen az a szeretet, mellyel a legkisebbet is embertársaink közül felkaroljuk, megbecsülők, tevékeny, irgalmas, apostoli szeretettel. Jézus Szívének szeretete, áraszd el szívemet! Amen.

III. Az Atya szeretetétől lángoló Szív

Vezérgondolat: „Szeressed a te Uradat Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez a legnagyobb és első parancsolat”. Mk 12,30; Mt 22,37-38. – „A

te törvényed szívem közepette van”, mondja a 39. zsoltár az emberré lett Isten Fiáról. Jézus életének vezérgondolata, Szívének középpontja az ő Atyjának szeretete: „Ami előtte kedves, mindenkor azt cselekszem.” Jn 8,29. Ezt a főparancsolatot adja ő nekünk is, ezt teszi országának alaptörvényévé; „Szeressed a te Uradat Istenedet teljes szívedből.” Mennyire elüt az ő istenszeretete attól a gyűlölettől, mellyel ma sokan szervezeten küzdenek Isten ellen és az istenhitben és vallásban az emberiség legnagyobb szerencsétlenségét és eltévelyedését látják. Két város van, mondja szent Ágoston, a világban; az egyikben az önszeretet uralkodik egészen Isten megvetéséig, a másikban Isten szeretete az önmegvetésig. Ez utóbbinak fejedelme Jézus, és Szívébe bele van vésve a törvény: „Szeressed Uradat Istenedet teljes szívedből. Ez a legnagyobb és első parancsolat.”

I. *„Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben; valamint én is megtartottam Atyám parancsait, és az ő szeretetében maradok.” Jn 15,10.*

Életének végén mondotta: „Én téged megdicsőítettem a földön, a munkát elvégeztem, melyet rám bízta.” Jn 17,4. Názáret, Betlehem, Jeruzsálem, a puszták, a Genezáreti tó, Tábor, az Olajfák hegye, Golgota, mind csak egy nagy, tettekben megnyilvánuló szeretetnek himnusza, melyet a Szent Szív zengett mennyei Atyjának. Szeretetének bizonyítékát nem másban keresi, mint Atyja akaratának teljesítésében. Ez az ő eledele és élete; „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, ki engem küldött.” Jn 4,34. Azt kívánja tőlünk is szeretetünk bizonyítékául, minden más bizonyíték neki nem elegendő: „Mit mondjátok nekem: Uram, Uram! ha nem cselekszitek, amiket mondok?” Lk 6,46. De ennek fejében legédesebb szeretetéről biztosít: „Aki Atyám akaratát cselekszi, az az én fivérem, és nővérem és anyám.” Mt 12,50.

II. *„Hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és amint meghagyta nekem az Atya, úgy cselekszem; keljete föl, menjünk.” Jn 14,31.*

Mily hősi ez a szeretet! „Hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, menjünk” – menjünk az Olajfák hegyének halálküzdelmébe, a szenvedések sötét éjszakájába, menjünk az áruló csókja elé, menjünk a keresztútra, menjünk Golgotára! „Hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát”, ne habozzunk, ne időzzünk, menjünk! Ó mily nagy, mily erős, mily igazi, mily rendületlen ez a szeretet! Ilyennek kell lenni az én szeretetemnek is, ha Jézus Szívének igazi barátja vagyok. Az vagyok-e valóban? Az vagyok-e mindig? Az vagyok-e a próbákban is? a szenvedésben is? a kísértésben is? az elhagyatottságban is? a halálban is? Agyondolgozom-e, agyonszenvetem-e, agyonszeretem-e magamat érted, ó Jézus? Ez lesz az én szeretetem igazságának próbaköve.

III. *„Ha szeretnétek engem, örülnétek annak, hogy az Atyához megyek; mert az Atya nagyobb nálamnál.” Jn 14,28*

Jézus itt mint ember beszél. Ha az én boldogságomat és örömet keresitek, mondja, akkor örülnötök kell, hogy az Atyához megyek, mert benne megnyugszom mint szeretetem örök tárgyában és boldogságomban. Az Atyához menni, ez az ő Szívének egyedüli vágya. Az Atyánál lenni, ez szeretetének boldogsága. Ő velem van, mondotta még életében (Jn 8,20), és úgyszólván volt. De most az örök dicsőség honában még jobban velem lesz, külső megnyilatkozásaiban is elválaszthatatlanul, örökre. – A te boldogságod, ó Jézus, az enyém is. Szeretlek és azért örülök boldogságodnak. Ha körülombol is még itt a földi életben a sok viszontagságnak, bajnak, nélkülözésnek, kísértésnek, munkának, szenvedésnek vihara, boldogságom rendületlen a te Szívedben. Mert ott találok meg azt az örömet, melyet soha a világ el nem vehet tőlem, a te örömet az Atyának keblén, akivel egy vagy a Szentlélek szeretetében örökön örökké. Amen.

Harmadik szeretetszolgálat

Az engesztelő

Az *engesztelő* kötelessége, hogy a Szent Szívtől, mint az irgalom trónjától, bánattelt és alázatos szívvel bocsánatért esdekeljen a sok és nagy sérelemért, mellyel őt az emberek az Oltáriszentségben illetik, és hogy e bántalmakért a tőle telhető legnagyobb tiszteletnyilvánítás által eleget tegyen.

Egyesüljön tehát a *Trónok* angyali karával, kik kimagasló nagyságukban a legmélységesebb hódolattal engesztelik a Szent Szívet; s azért:

1. *elmélkedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. *ajánlja fel* a Szent Szívnek az Oltáriszentségben a megdicsőült szentek tiszteletét és hódolatát s a földön élő jámbor lelkek engesztelését;
3. *erre a célra* irányítsa minden imádságát, kívánságát és jócselekedeteit;
4. ezt a szándékot *újítsa meg naponként az Oltáriszentség előtt*, indítsa fel magában a bánatot és mondja el ezt a fohászt: „Szeressük mindenütt Jézus szentséges Szívét!”

Elmélkedések

I. A be nem fogadott szeretet

Vezérgondolat: „Tulajdonába jöve, de övéi őt be nem fogadják.” *Jn 1,11.* – Ez a legnagyobb hálátlanság, amikor az atya gyermekeihez, a király országába jön, és az övéi be nem fogadják őt, hanem kivetik, számúzik és megtagadják. „Sokféle módon szólván hajdan Isten a próféták által, legutóbb Fia által szólott hozzánk.” *Zsid 1,1-2.* „Utoljára (őt) küldé, mondván: Fiamat csak meg fogják becsülni. Azonban a művesek megragadván őt, kiveték a szőlőből és megölik.” *Mt 21,37-39.* Ezt magadról mondtad példabeszédben, ó szeretett, megtagadott Jézusunk; a te sorsod volt ez, mikor választott népedhez, mikor hozzánk emberekhez jöttél; a te sorsod ez ma is nem egy esetben. Azért vár Szent Szíved engesztelést azoktól, akik szeretnek. „Isteni Szívem elhagyatottságában nálad keres vigaszt. Akarom, hogy a te szíved legyen menedékem, ahova elvonulhassak, mikor a bűnösök üldöznek és szívükből számúznak”, így szólottál tanítványodhoz, szent Margithoz, és általa hozzánk, ó édes Üdvözítőnk.

I. „*Jászolba fekteté, mert nem kaptak helyet a szálláson. És a pásztorok elmenének sietve és látván valónak ismerék meg a dolgot, melyet nekik a gyermekről mondtak vala. És mennyei sereg sokasága vette körül az angyalt, mely dicséré az Istent, mondván: Dicsőség magasságban Istennek, és a földön békeség a jóakarató embereknek.*” Lk 2,7-17.

Szűz Mária volt az első engesztelő, Ő érezte át először szűzi jegyesével Jézus száműzetésének keserűségét, Betlehem házainak kapuin kopogtatnak, de sehol nincs hely annak részére, aki jön, hogy népét megváltsa. „Az övéi őt be nem fogadják.” Szűz Mária anyai szeretete, mellyel isteni gyermekét szegénységében és elhagyatottságában körülveszi, szívéhez öleli, meleg csókokkal elhalmozza, ez volt az első engesztelés, melyet a Szent Szív ezen a földön emberi szívtől kapott. Ő Szűzanyám, légy példaképem nekem is engesztelő tisztben! – Szűz Mária után az angyalok és a pásztorok teljesíték ezt a szent szolgálatot. Mikor senki sem hódol az imént született királynak bölcsőjénél, az egyszerű pásztorok az angyal szavára oda sietnek és hódoló szeretetükkel, odaadásukkal körülveszik. Eleget tesznek és engesztelnek Betlehem lakóinak közömbösségéért. Az angyalok pedig annál nagyobb fénnel állják körül királyuk bölcsőjét, minél szegényebb és elhagyatottabb az az emberek közönye és szívtelensége miatt. – Így akarom végezni én is engesztelő áldozásaimat, Szűz Mária szeretetével és bensőségével, a pásztorok alázatával és egyszerűségével, az angyalok dicsőítésével és buzgóságával,

II. „*Kérdezé tanítványait, mondván: Kinek tartják az emberek az Emberfiát? Ők pedig mondák: Egynek a próféták közül. Mondá nekik Jézus: Hát ti kinek mondotok engem? Felelvén Simon Péter, mondá: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.*” Mt 16,13-16. (Mk 8,27-29; Lk 9,18-20) – „*Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül. Mondá azért Jézus a tizenkettőnek: Csak nem akartok ti is elmenni? Felelé neki Simon Péter: Uram! kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak.*” Jn 6,67-70. – „*Hátra fordulván az Úr, rátekinte Péterre. Akkor megemlékezék Péter az Úr ígéről, amint mondtotta vala, hogy mielőtt ma a kakas szól, háromszor fogsz megtagadni engem. És kimenvén Péter, keservesen sírt.* Lk 22,61-62. – „*Harmadszor mondá neki: Simon, János fia, szeretsz-e engem? Felelé neki: Uram! te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.*” Jn 21,17.

Ez Szent Péter engesztelése. Az emberek nem hisznek Jézusban, az apostolok is ingadoznak még, Péter kilép a többiek közül és megvallja Jézus istenségét. – A tanítványok közül sokan nem bírják el a „kemény beszédet”, mikor az Úr végtelen szeretetében saját testét és véréit ígéri táplálékul és italul. Már nem járnak vele. Jézus szomorúan kérdezi a tizenkettőtől: „Csak nem akartok ti is elmenni?” Ekkor Szent Péter ismét előlép és a többi nevében mondja: „Kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak.” – De íme ő, aki elsőnek vallotta meg Jézus istenségét, aki a többiek nevében biztosította Mesterét hűségéről, aki érte kész volt a börtönbe és a halálba menni, egy gyenge pillanatában megtagadja Mesterét. De Jézus tekintetétől egész bensejében megrendítve, keserű könnyekkel engesztel és vezekel hűtlenségéért. Jóváteszi háromszoros tagadását, szeretetének háromszoros megvallásával, és később meghal Mesteréért a kereszten. – Ennek a hitnek és hódolatnak, ennek a hűségnek és bizalomnak, ennek a bánatnak és szeretetnek kell megcsendülnie az én szavaimban is, de főleg szívemben, amikor az Úr Szent Szívét megkérlelem. Legyen Szent Péter az én példaképem, amikor másokért és önmagamért följánlom engesztelésemet. Az ő szavai, az ő könnyei, az ő szívének érzelmei a legszebb megkérlelő és engesztelő imádság.

III. „*Követé őt a nép és az asszonyok nagy sokasága, kik siránkozáznak és jajgatának felette.* Lk 23,27. – *Egyik a felakasztott latrok közül szidalmazá őt. Megszólalván pedig a másik, dorgálá őt, mondván: Te sem félsz az Istentől? És mondá Jézusnak: Uram! emlékezzél meg rólam, midőn eljössz királyságodba.*” Lk 23,39-42. – *Arimateai József „Pilátushoz méne, és*

elkéré Jézus testét. És levén azt, gyolcsba takará, és kőbe vájt sírba helyezé, melyben még soha senki sem feküdt.” Lk 23,52-53. – „Mikor elmúlt a szombat, Mária Magdolna és Mária, Jakab anyja, és Szalome illatszereket vásárolának, hogy elmenvén, megkenjék Jézust.” Mk 16,1.

Ez a tettnek, a cselekedetnek engesztelése. Jézust kínszenvedésének gyalázata és fájdalmi közepette megsiratják az asszonyok. A gúnyt és a szidalmakat részvétükkel és szeretetükkel iparkodnak jóvátenni. A jobb lator megfeddi társát és az ő káromkodásának engeszteléseként imádó hitét, szeretetből fakadó bánatát, a megfeszített hatalmába és jóságába vetett rendíthetetlen bizalmát ajánlja fel az egész jelenlévő tömeg előtt. Arimateai József legyőzi az emberi tekintetet és engesztelésül előbbi félnétségéért, a tanítványok gyávaságáért és a Jézus testén elkövetett sérelmekért bátran elkéri Pilátustól Jézus testét és a legszebb sírba helyezi, melyet magának készített. A jámbor asszonyok meg jönnek, hogy a legdrágább illatszerekkel megkenjék azt. – Ó Jézusom Szent Szíve, minél jobban káromolják az emberek szent titkaidat, annál erősebben hiszem én azokat. Minél inkább ellenállanak a szívek a te kegyelmed vonzó erejének, annál inkább szeretlek téged, ó Jézus szeretetre legméltóbb Szíve! Minél jobban megtámadja istenségedet a hitetlenség, annál inkább imádlak téged, ó Jézusomnak imádásra legméltóbb Szíve! Minél inkább elfelejtik és áthágnak az emberek a te szent törvényeidet, annál engedelmesebb akarok irántuk lenni, ó Jézusom legszentebb Szíve! Minél jobban elszakadnak tőled, egyházadtól, szentségeidről, a szeretet nagy törvényétől a lelkek, annál inkább akarok a tied, egyházadé és a lelkeké lenni, ó Jézusnak legszeretőbb Szíve! Amen.

II. „Legalább te vigasztalj engem!”

Vezérgondolat: „Sok jótettet mutattam nektek Atyámtól, azok közül melyik dologért köveztek meg engem?” Jn 10,32. – Ez a te Szíved panasza, Jézusom, mely nemcsak földi életedben, hanem a századok hosszú során át máig is felhangzik bensődből: Sok jótettet mutattam nektek, melyikért köveztek meg engem? „Én népem, mit vétettem ellened vagy miben bántottalak meg téged?” Kivezettek Egyiptom földjéről, és te kiüzesz falaid közül. Sziklából üdítő forrást fakasztottam, hogy szomjúságodat csillapítsam, és te ecettel itatsz engem. Hatalmas ellenségeket vertem le előtted, és te keresztet készítesz nekem. – Ó Jézus, kinek szívet ne indítaná meg a te Szíved keserű panasza? Ki ne akarna engesztelni téged bánattal és szeretettel, mikor a te Szívednek félreismert, elhanyagolt, megbántott és megvetett szeretetét és annak keserű fájdalmát szemléli?

I. *„Szomorú az én lelkem mindhalálig; várjatok itt és virrasszatok velem.” Mt 26,38.*

Szomorúságod legfőbb oka nem a szenvedés, melyet magad előtt szemlélsz, hanem a mi bűnünk és hálátlanságunk, mellyel neked megfizetünk mindazért, ami jót velünk tettél s amit értünk szenvedtél. Magad mondod: „Ha csak egy kis viszonzószereget tapasztalnék, kész volnék még többet is szenvedni.” „Lásd e Szívet, mondod, „mely az embereket annyira szerette, hogy felemésztette magát értük. És mindennek fejében részükről csak hidegséget és hálátlanságot tapasztalok.” Azért kérsz és mondod: „Legalább te vigasztalj meg engem!” Azért mondtad apostolaidnak is: „Várjatok itt és virrasszatok velem.” De mily nagy keserőséggel és fájdalommal tapasztaltad gyengeségüket: „Így hát egy óráig sem bírtatok virrasztani velem?” Mt 26,40. Ezért kívánod, hogy csütörtökönként este veled legyek lélekben és megosszam veled az Olajfák hegyének keserveit annak engesztelésére, hogy tanítványaid elhagytak és megfutamodtak. Ily lélekkel akarom végezni a szentórád.

II. „*Mondá Tamás a többi tanítványhoz: Menjünk mi is, hogy meghaljunk veled.*” Jn 11,16. – „*Péter megszólalván, mondá neki: Uram! kész vagyok veled a börtönbe és a halálba is menni.*” Mt 26,33-35; Lk 22,33.

„Szidalmat és inséget vár szívem”, mondtad már előre magadról hírnököd által, ó Jézusom. „És vártam, ki szánakozzék, és nem volt; és ki megvigasztaljon, és nem találtam.” Zsolt 68. – Íme két apostolod megszólal és meg akarja osztani veled börtönödöt és halálotat. Tamás szava őszinte volt és bizonyára megvigasztalta Szívedet, Péter szava is őszinte volt, de önbizalma visszatetszett neked. Azért is fájt Szívednek annyira, hogy akik veled meghalni akartak, mégis oly gyáván elhagytak, megfutamodtak és megtagadtak, feltámadásod után is még kételkedtek benned. De szándékuk szeretetből fakadt, csak nem önmagukban, hanem benned kellett volna bízniok. – Ó Jézusom, ha saját bűneimért és másokért engesztelni akarlak, nem az én erőmre támaszkodom, mert szeretetem gyenge. Csak te tehetsz erőssé kegyelmeddel, különben még ma megtagadlak és vigasz helyet új keserűségét okozok neked.

III. „*Ti vagytok, akik kitarottatok velem megpróbáltatásaimban; azért én is rendelem nektek, hogy egyetek és igyatok asztalomnál az én országomban, és trónokon üljete, itélvén Izrael tizenkét nemzetségét.*” Lk 22,28-30.

Te csak a kitarást és hűséget látod apostolaidban, mely szándékukban és akaratukban megvolt és később a Szentlélek eljövetelel szilárd és állhatatos lett. Gyengeségüket és állhatatlanságukat elfelejtetted és örök jutalommal fizetsz nekik, hogy megpróbáltatásaidban melletted kitarottak és hűségükkel megvigasztaltak. – Jézusom, bár nagy a jutalom, melyet nekem is ígérsz, és én azért szívből hálás vagyok, mégis inkább szeretetből akarlak engesztelni és vigasztalni, mert ha csak egy pillanatnyi szomorúságot is elháríthatok Szívedtől, minden áldozatom bőségesen meg van jutalmazva. Amen.

III. Isten Báránya – a nagy Kiengesztelő

Vezérgondolat: „Én téged megdicsőítettelek a földön, a munkát elvégeztem, melyet rám bízta, megismertettem nevedet az emberekkel, kiket e világból nekem adta.” Jn 17,4-6. – Mi volt az a munka, melyet az Atya rád bízott, ó isteni Üdvözítőm? Mi volt az a munka, melyet te magad önként vállaltál, mikor e világra jöttél? A nagy „reparációs” munka, a kiengesztelés nagy munkája, mennyei Atyád dicsőségének helyreállítása, melyet Ádám és gyermekeinek bűne a sárba tiport, a világ megváltása a bűntől, a kegyelem országának visszaállítása. Te vagy a nagy engesztelő, ó Jézusom, a te Szíved az oltár, melyről az engesztelés tömjénillata ég felé száll, az oltár, amelyről az engesztelő vér a földre hull, hogy lemossa a világ bűneit.

I. „*Íme, az Isten Báránya! íme, ki elveszi a világ bűnét.*” Jn 1,29.

Jobban nem is jellemezhetett volna téged előfutárod, ó Jézusom, mint ezzel a szóval: „Isten Báránya, ki elveszi a világ bűnét.” Ez fejezi ki egész küldetésedet, eljöveteled célját és feladatát, emberi természeted sajátos jellegét. Te Bárány vagy kezdettől fogva, arra hívva, hogy engesztelő áldozatot bemutass és magad is engesztelő áldozat légy. Engesztelni jöttél, engesztelni a világ bűnéért. Kiengesztelni mennyei Atyád haragját, kiengesztelni a bűnös emberiséget Teremtőjével, Atyjával, Istenével. – Mi a világ bűne, melyért engesztelni jöttél? Ádám bűne, akiben mindnyájan vétkeztünk, a megszámlálhatatlan sok személyes bűn Kain bűnétől kezdve az Antikrisztus bűnéig; a *mi* bűneink, valamennyiünk bűne. – Mily nagy ez a bűn! Csak te nyújthatsz engesztelést érte. Mily súlyos ez a bűn! A kárhozat mélységébe taszítja le az embert. – Hála neked, ó isteni Engesztelő, hála neked, ó Szív, melyből az engesztelés áldozata fakadt!

II. „*Ő megszabadítja népét bűneitől.*” Mt 1,21.

Ezt a bűnt, a világ bűnét, a mi bűneinket veszed le rólunk, ó isteni Bárány! Elveszed saját megsemmisülésed, fáradságod, szenvedésed és halálod által. Elveszed már előre minden nemzedékről, amely csak megváltásod és engesztelésed kegyelmét vissza nem utasítja. Elveszed oly bőséges irgalommal, hogy még a haldokló gonosztevőnek utolsó bánatkönnye is elég, hogy egy hosszú élet minden bünszennyét lemossa lelkéről. Kiengesztelsz minket Atyáddal, úgy hogy ez nem csak hogy megbocsát nekünk, nemcsak hogy gyermekeivé fogad minket, hanem lelkünk jegyese és szerelmese lesz. Gyönyörúsége ezentúl bennünk lakni; lelkünk az ő földi mennyországa lesz. Megengeszteled Atyádat, és ezáltal nemcsak hogy helyreállítod az ő dicsőségét, hanem még nagyobbá teszed, mint volt a bűn előtt. „Haláloddal legyőzted a halált és feltámadásoddal visszaszerezted nekünk az életet.” „Ő boldog vétek, melynek ily nagy és dicső Megváltója lett!” Ó isteni Engesztelő, vedd le rólam is bűneimet és tégy Atyád gyermekévé, hallgasd meg hő imámat és add, hogy lelkem az ő gyönyörúséges lakása legyen már ezen a földön és az maradjon örökké. Amen.

Negyedik szeretetszolgalat

A szolgálta

A *hű szolgálta* kötelessége, hogy Istennek szent akaratát mindenben készséggel teljesítse, és ezáltal tisztelje azt az engedelmes készséget, mellyel a Szent Szív az Oltáriszentségben szolgálainak szavára és szolgálataira mindig készen áll.

Egyesüljön tehát a *Fejedelmek* angyali karával, kik magas méltóságukban is alázatos szolgálta a Szent Szívnek; s azért:

1. *elmékedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekéről;
2. a Szent Szívnek az Oltáriszentségben megnyilvánuló engedelmisségének tiszteletére *ajánlja fel* a megdicsőült szentek minden hódolatát és Isten e földön élő szolgálainak minden engedelmisségét;
3. *ugyaneből a célból* a legnagyobb hűséggel teljesítse állásának és hivatásának kötelességeit;
4. *újítsa meg naponként* ezt a szándékot *az Oltáriszentség előtt* és imádkozza a Miatyánkot ezzel a fohással: „Szelíd és alázatos szívé Jézus, tedd szívemet a te Szívedhez hasonlóvá!”

Elmékedések

I. „**Boldog a szolgálta, akit az Úr ébren talál.**”

Vezérgondolat: „Legyenek felövezve csípőitek, és égő gyertyák kezeitekben; magatok meg hasonlók olyan emberekhez, kik urukat várják, midőn visszatér a menyegzőről, hogy mihelyt jön és zörget, azonnal megnyissanak neki.” Lk 12,35-36. – Életünk egész jellege a hű várakozás az Úr eljövételére, nemcsak életünk végén, hanem bármely pillanatban, amikor parancsával, rendelésével, sugallatával, megengedésével elénk lép és szolgálatainkat, akaratának teljesítését kívánja. A Szent Szívvel, az ő vágyaival és óhajaival szemben is a hű szolgálta szerepét kell betöltenünk, nem szolgálta, hanem gyermeki lelkülettel, nem a félelem, hanem a szeretet szellemében.

I. *„Egy ember idegenbe menendő, előhívá szolgáit, és átadá nekik vagyónát. Elmenvén pedig, aki öt talentumot kapott, dolgozék vele, és más ötöt nyere. Aki pedig egyet kapott, elmenvén, földbe ásá és elrejté ura pénzét.” Mt 25,14-18. (Lk 19,12 kk.)*

Van ember, aki Istentől kapott lelki és szellemi képességeit hűségesen felhasználva kamatoztatja Isten dicsőségére és embertársai, a lelkek javára. Napról-napra előrehalad és lélekben tökéletesedik. Apostoli munkákat végez, embertársainak földi és örök jólétén fáradozik. Más meg parlagon heverteti tehetségeit vagy rosszra is használja azokat. Hasonlóképp áll ez Jézus Szíve tiszteletével és országának terjesztésével is. Vannak, akik napról-napra jobban kialakítják lelkükben a Szent Szív képét és fáradhatatlanok az ő országának terjesztésében, tiszteletének megalapozásában mások lelkében. És vannak, akik nem sokat törődnek Szívének hő óhajaival, lekicsinylik annak tiszteletét és megelégszenek azzal, hogy nem épp ellenségei. Ments meg, Uram, a lanyhaságnak e lelkületétől!

II. *„Mondá neki ura: Jól van, derék és hű szolgám; mivelhogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád; menj be urad örömébe. Mt 25,21. – „Boldogok azok a szolgák, kiket midőn megjön az Úr, ébren talál; bizony mondom nektek, hogy felövezvén magát asztalhoz ülteti őket, és odaáll szolgálni nekik.” Lk 12,37. (Lk 12,44)*

Ez a hű szolga jutalma. Mérhetetlenül nagy. Bemegy ura örömébe, abba az örömbe, mely a Szent Szívben él és kiárad minden lélekre, aki ebben az életben hű tisztelője volt. Minden üdvözült lélek bemegy ugyan Urának örömébe, de biztosra vehetjük, hogy a Szent Szív tisztelőire különös dicsőség vár; egyrészt azért, mert ez a tisztelet az Úr ígérete szerint „hamar a tökéletesség magaslatára emeli őket”, másrészt azért, mert bizonyos másodlagos boldogság vár azokra az égben, akik már ezen a földön is oly közel állottak az Üdvözítő Szívéhez. – Mily megtiszteltetés, hogy az Úr maga szolgál nekik! Mintegy önmagát adja az üdvözülteknek, Ő lesz üdítő italuk, lelki eledelük; Ő lesz a mennyei levegő, melyet lelkükbe szívnak; ő lesz a jóbarát, a testvér, az édesanya, a jegyes; egy szóval ő lesz mindenük. És ez ismét különös módon áll azokra nézve, akik a földön az Ő Szent Szívének hű tisztelői és követői voltak.

III. *„Mikor mindent megtesztek, ami nektek parancsolva volt, mondjátok: Haszontalan szolgák vagyunk, ami kötelességünk volt, azt cselekedtük.” Lk 17,10.*

De nem a jutalomért szolgálnak neked első sorban a te hű szolgálid, ó Szent Szív. Mert a te szolgálatod és szereteted magamagában dicsőség, öröm és boldogság. Neked szolgálni királyi méltóság, Isten gyermekeinek szabadsága, a választottak öröme. Te megérdemled, hogy tenmagadért szeressünk téged, nem a jutalomért, melyet ígérsz; mert méltó vagy minden dicséretre, szeretetre és odaadásra. Azért add, hogy mindig tiszta szeretettel szerethesselek és érdek nélkül tenmagadért szolgáljak neked. Amen.

II. Ahol én vagyok, ott leszen szolgám is.”

Vezérgondolat: „Ha valaki nekem szolgál, meg fogja azt tisztelni Atyám.” Jn 12,26. – Neked szolgálni, ó Jézus, a legnagyobb tisztelet, mert a te legkisebb szolgálid is királyok. De még nagyobb tisztelet vár rájuk, mert megtiszteli őket Atyád is. Te mondod, örök Igazság, és én hiszem. De mit mondjak a te Szent Szíved tisztelőiről, akik szeretetből szolgálnak neked? Őket nemcsak tisztelni, hanem szeretni is fogja Atyád. Hiszen te mondod: „Aki engem szeret, Atyám is szeretni fogja azt.” Jn 14,21. Mily boldogságos szolgálat, melynek ily édes jutalma van!

I. *„Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott leszen az én szolgám is.” Jn 12,26.*

A te szolgálatod, Uram, a te követésed. Abban szolgállok neked, hogy hűségesen követlek és megcselekszem a te akaratodat. „Mester, követlek téged, bárhová mégy.” Mt 8,18. „Taníts meg

engem akarodat cselekednem. Zsolt 142. Téged követni annyi, mint mindig veled együtt lenni örömben és bánatban, harcban és diadalban, veled lenni a Tábor elragadtatásában és a Getszemáni sötét éjszakájában, veled lenni a kánai menyegzőn és veled lenni a Golgota keserűségében. Ezt jelenti a te hűséges szolgálódnak lenni. S te oly jó úr vagy, hogy dicsőségedet is megosztod szolgálóiddal. Azért mondod: „Ahol én vagyok, ott leszen az én szolgálóm is. Megyek helyet készíteni számotokra. Eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” Jn 12,26; 14,2-3.

II. *„Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a nektek készített országot; mert éheztem és ennem adtatok... Felelik az igazak: Uram! mikor láttunk téged éhezni és tápláltunk téged?... És feleletül a király azt mondja nekik: Amit egynek a legkisebb atyámfiái közül cselekedtetek, nekem cselekedtetek.” Mt 25,34-40. (Mt 10,40-42)*

Hogy egykoron ott legyünk veled az égben, veled kell lennünk már itt a földön és szolgálunk kell neked testvéreinkben. Te már nem vagy köztünk látható alakban, de testvéreinkre ruháztad szereteted jogait. Hogy szerethetünk téged igazságban, hogy szolgálhatunk neked, akit nem látunk, ha nem szolgálunk felebarátunknak s nem szeretjük tetterős szeretettel őt, akit látunk? Nem szükséges a te visszautasításod arra, hogy haragodat magunkra vonjuk, elég ha könyörtelenek vagyunk testvérünkkel szemben. „Mikor nem szolgáltunk neked?”, kérdik a bal felől állók, és ezt a választ kapják tőled: „Amit nem cselekedtetek egynek e legkisebbek közül, nekem sem cselekedtetek.” Mt 25,44-45. – Mily édes szolgálat, melyet felebarátunknak teljesítünk, ha tudjuk, hogy mindez a te Szívednek szól! Mily édes szeretet, mely testvérünkhöz fűz, ha benne téged látunk, ó Jézus! Nem lehetek veled, ó Uram, dicsőséged országában, ha hideg közönnyel távol tartom magamat szolgatársamtól a földön, ahová egykor dicsőséged honából leszálltál, hogy emberi testet felvévén, hasonló légy a te szolgálóidhoz.

III. *„Aki nagyobb akar lenni, az lesz a ti szolgátok; aki pedig első akar lenni köztetek, rabszolgája lesz mindenkinek.” Mk 10,43-44.*

A jutalom nagysága a szolgálat buzgóságától és fokától függ. Nem elég csak, hogy felebarátomnak szolgáljak, utolsónak kell lennem valamennyi szolgatársam közt, ha első helyen akarok ülni a te mennyei asztalodnál. Nem a hiú tiszteletvágy vezérel ebben, hanem a vágy, hogy veled lehessenek. Nem akarok másokat tőled távortartani, hogy én közeledben lehessenek. Csak közeledben, Szíved közelében óhajtok megpihenni földi zarándoklásom után. S hogy minél közelebb pihenhessek Szent Szívednél fáradalmas földi szolgálatom után, azért engeddd, hogy itt minden szolgáló utolsó szolgálója lehessenek. Amen.

III. Jézus Szíve szolgálói

Vezérgondolat: „Felvette a szolga alakját és úgy jelent meg, mint ember.” Fil 2,7. – Ő, az ég és föld Ura, akinek angyalok és emberek szolgálnak mint Istennek, szolgálai alakban megjelent a földön, hogy emberi természetében is átvegye szolgálatunkat. Nem azokat a szolgálatokat, melyeket a királyok szolgálóiktól, alattvalóiktól átvesznek, hanem azokat, melyeket egymásnak emberi szükségleteink és gyengéink istápolására teljesítünk, az édesanya gyermekének, a jóbarátjának, a házigazda vendégeinek. Jézusom, voltak oly szerencsés emberek a földön, akik szeretetből irántad még életedben teljesíthették neked ezeket a szolgálatokat. Mily boldog lennék, ha én is ezek közé tartozhatnám! De íme, te Szíved irgalmában lehetővé teszed ezt nekem, mikor így szólsz; Amit egynek e legkisebb testvéreim közül cselekedtek, nekem cselekedtetek.

I. *„Mária mondá: Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.” Lk 1,38. – „Bepólyáza őt és jászolba fekteté. Lk 2,7.*

Mily megható! Az örök Isten mint kis gyermek igénybe veszi édesanyjának szolgálatait. Pólyákba takartatja, melengetteti, bölcső helyett jászolba fektetteti magát. Ő boldog anyai örömök, melyeket Szűz Mária érzett, mikor így szolgálhatott neki! – „Íme, az Úr szolgálóleánya”, e szavakkal rendelkezésére bocsátotta Istennek egész valóját, életét a megtestesülés és megváltás titkának szolgálatában. Nemcsak Jézus emberi testének alakításában és felnevelésében, hanem titokzatos testének felépítésében és gondozásában is „ministra facta est Verbi”, az Ige szolgálója és segítő társa lett, igazi diakonisszája Jézusnak a kegyelmek megszerzésében és kiosztásában. Én is mint pap, mint világi apostol, szolgálja vagyok a megváltás nagy művének. Nem felejttem el hivatásomat.

II. *„Simon napa forró lázban fekszik vala. És felemelé őt kezénél fogva, és rögtön elhagyá őt a forró láz, és szolgálta nekik.” Mk 1,30-31. – „Valának sokan asszonyok, kik követték őt és szolgálnak vala neki vagyonukból, és halála után illatszereket vásárolának, hogy megkenjék Jézust.” Lk 8,2-3; Mk 15,40-41; 16,1; Mt 27,55.*

A hála ösztönzi Simon napát, hogy szolgáljon Jézusnak és apostolainak. A szeretet és tisztelet indítja a jámbor asszonyokat, hogy Jézust utain kövessék és áldozataikkal, vagyonukból szolgáljanak neki. Ez által veszik ki részüket Jézus és az apostolok munkáiból a lelkek üdvösségéért. Ott állnak a kereszt alatt is, s amikor mással már nem lehet, legalább részvétükkel szolgálnak neki. Még halála után sem szűnnek meg szeretettel szolgálni neki; drága illatszereket vásárolnak, hogy megkenjék holttestét. Sem a bizonytalanság, sem a félelem nem tartja vissza őket sem a kereszttől, sem a kövel elzárt sírtól. Meg is volt szolgálatuknak édes jutalma. Elsőnek láthatták a feltámadt Urat és hallhatták ajkának édes vigasztaló szavait. Jézus nincs már látható alakban köztünk. De eszembe jut szava: „Aki titeket befogad, engem fogad be. Aki befogad egy igazat, mint igazat, az igaznak jutalmát nyeri. Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be. Mt 10,40-41; Jn 13,20.

III. *„Vacsorát szerzének neki, és Márta szolgál vala. Mária pedig vevén egy font drága igazi nárdusz kenetet, megkené Jézus lábait, és hajával törölgeté azokat.” Jn 12,2-3. – „Márta befogadá őt házába és sürgött-forgott a sok házi dologban – Mária az Úr lábaihoz ülven hallgatá az ő igéjét. Mondá az Úr: Mária a legjobb részt választotta, mely el nem vétetik tőle.” Lk 10,38-42.*

Jézusnak földi szükségleteiben szolgálni kegyeletes szent cselekedet, de még kegyeletesebb és szentebb dolog lelkét, szívet felüdíteni, lelkünk gyümölcsei után kívánczó éhségét és szomjúságát csillapítani. Mária áldozattal megvásárolt kenetei is nem annyira Jézus testének, mint Szívének szóltak. Mi is inkább lelkiekben, mint földiekben szolgáljunk a hozzánk tartozóknak, gyermekeinknek, testvéreinknek, felebarátunknak. A lélek előbbrevaló mint a test. De ne feledjük, hogy az irgalmasság testi cselekedetei az utat egyengetik, hogy az irgalmasság lelki cselekedeteit gyakorolhassuk. A testen keresztül kell a lélekhez férkőzni. Ne felejtjük el azt se, hogy ha felebarátunkat igazán szeretjük, akkor nemcsak lelkét, hanem testét is szeretnünk kell, földi bajaiban is részvéttel kell lennünk iránta. A lelki segítség egyoldalú hangsúlyozása olykor csak a kényelem, a fősvényesség és az önzés szava. Mária Jézus lábainál hallgatta igéit, de drága pénzzel keneteket is vásárolt, hogy áhítatának áldozatos kifejezést adjon. Hajával törli Jézus lábait, mert mindenét, egész valóját az ő szolgálatába állítja. A legjobb rész mindig a lélek marad. Templomokat gondozni jó, de még sokkal jobb, ha lelkünk templomát gondozzuk. – Add, ó Szent Szív, hogy mindig a legjobb részt válasszam a te szolgálatodban! Amen.

IV. „Íme, az én szolgám.”

Vezérgondolat: „Ki nagyobb, az-e, aki asztalnál ül, vagy aki felszolgál? Mégis én úgy vagyok köztetek, mint aki szolgál.” Lk 22,27. – „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és váltságul adja életét sokakért.” Mt 20,28.

Ő az a „szolga”, akiről Izaiásnál szól az Úr, akiben lelkének kedve telik. (Iz 42) Istennek szolgája ő, de szolgája lett embertársainak is. Szolgálata saját magának feláldozásáig ment, mert sokakért váltságul adta magát (1Tim 2,6), mintegy rabszolga lett, hogy minket kiváltson; szolgálata által megváltásunk eszközlője lett. Tekintsünk bele Szent Szívébe, hogy „ugyanazt az érzést ápoljuk, mely benne megvolt. Isten alakjában lévén kiüresítette magát és felvette a szolga alakját. Megalázta magát, engedelmes lett a halálig és pedig a halálig a keresztfán.” (Fil 2) „Gazdag volt és szegény lett, hogy az ő szegénysége által mi gazdagok legyünk.” (2Kor 8,9) „Az előtte levő öröm helyett keresztet szenvedett, nem törődve a gyalázzal.” (Zsid 12) „Ezért magasztalta fel őt az Isten és oly nevet adott neki, hogy nevére minden térd meghajoljon, s minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus az Úr.” (Fil 2)

I. *„Mosni kezdé a tanítványok lábait, és megtörlé a kendővel, mellyel körül volt övezve, és mondá nekik: Példát adtam nektek, hogy, amint én cselekedtem veletek, ti is úgy cselekedjétek.” Jn 13,4-15.*

Valóban úgy vagy közöttünk, édes Jézusunk, mint aki szolgál. Leteszed felső ruhádat, körülkötöd magad kendővel és oda térdelsz, mosni lábainkat. Amit apostolaidnak tettél, nekünk is tetted. Csodálhatjuk-e eléggé alázatosságodat, ámulhatunk-e eléggé jóságodon? Te, az ég és föld Ura, szolgálsz nekünk! Nem kell-e nekünk is egymásnak lábait mosnunk? Nem kell-e egymást kiszolgáltatnunk, alázatosságban és tiszteletben egymást megelőznünk, nem kell-e valamennyi testvérünk szolgáljává lennünk? Ó szelíd és alázatos szívű Jézus, tedd az én szívemet a tiédhez hasonlóvá!

II. *A vizet borrrá változtatta és „mondá: Merítetek most, és vigyétek a násznapnak.” Jn 2,8. – „Hálát adván megáldá és megszegvén, a tanítványoknak adá a kenyereket, a tanítványok pedig a seregnek.” Mt 14,19; Jn 6,11. – „Vevé a kenyeret és nekik adá, hasonlóképpen a halat is.” Jn 21,13.*

Mindenható hatalmadat felhasználod, hogy azoknak szolgálj, akiket szeretsz. Csodálatos borral, kenyérral és hallal táplálsz a tieidet. Megvendégeled őket és te szolgálsz nekik. Már most megvalósul az, amit mondottál: „Felövezvén magát, asztalhoz ülteti őket, és odaáll szolgálni nekik.” Lk 12,37. Mindez már az égi lakoma jelképe. Nem hiába műveltél ezt az utolsó csodádat feltámadásod után. Nekünk is feltámadásunk és a mennyei lakoma előízét akartad adni. De jelképe ez annak a másik lakomának is, amelyben Szíved jóságában már itt a földön önmagadat szolgálod fel nekünk, szent testedet és véredet a kenyér és bor színe alatt. A hal is téged jelképez; mert halálsz és feltámadásod által adod magad nekünk eledelül.

III. *„Vévén a kenyeret, hálát adván, megszegé és nekik adá, mondván: Ez az én testem, mely értetek adatik. Hasonlóképpen a kelyhet is, mondván: Ez a kehely az újszövetség az én vérem által, mely értetek ontatik.” Lk 22,19-20. (Mt 26,26-28; Mk 14,22-24; 1Kor 11,23-25)*

Most valóban nemcsak kiszolgálod minket, ó szeretett Jézusunk, hanem önmagadat kiszolgáltatód nekünk, mikor szent testedet és véredet eledelül és italul adod és magad szolgálod fel nekünk asztalodnál. Ez a te szent és végtelenül leereszkedő szolgálataid mindennap számtalanszor megismétlődik az áldozópadnál, amikor szolgáló keze által lelkünknek táplálékul nyújtod magad. Ó, mily hálával kell megköszönnöm ezt a te nagy leereszkedésedet! „Íme, ég és föld, melyet az ember szolgálataira teremtettél, készen állanak, hogy naponként megcselekedjék, amit nekik parancsoltál. De kevés ez; még az angyalokat is az ember szolgálataira teremtettél és

rendelted. De mindezt fölülmúlja, hogy te magad leereszkedtél, hogy az embernek szolgálj” és önmagadat adod neki eledelül. (Kr. köv. 3. k. 10. f.) Nem nagy dolog azért, ha én is egészen szolgálatodra adom magam és neked szentelem testemet és életemet, minden képességemet és tehetségemet, minden birtokomat és vagyonomat, lelkemet és szívemet örök, visszavonhatatlan szolgálatra életben és halálban. Amen.

Ötödik szeretetszolgálat

A tanítvány

A tanítvány kötelessége, hogy az isteni Mester tanítását bensőleg megértse és elsajátítsa, s így Szent Szívét tökéletesebben kövesse és tisztelje.

Egyesüljön tehát az *Uraságok* angyali karával, kik alázattal meghajolnak a Szent Szív isteni bölcsessége előtt; s azért;

1. *elmékedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről
2. a Szent Szív tanításának, parancsainak és példájának tiszteletére *ajánlja fel* a megdicsőült szentek és a földön élő igazak szelídségét és alázatát;
3. *erre a célra* irányítsa épp a nevezett erényeknek buzgó gyakorlását és azok gyakorlásában egy alkalmat se mulasszon el;
4. ezt a szándékot *újítsa meg naponként az Oltáriszentség előtt* és imádkozza el a felajánló imádságot Jézus Szívéhez vagy mondja el ezt a fohászt; „Szelíd és alázatos szívű Jézus, tedd szívemet a te Szívedhez hasonlóvá!”

Elmékedések

I. A Mester lábainál

Vezérgondolat: „Azáltal dicsőítetik meg az én Atyám, ha sok gyümölcsöt hoztok, és tanítványaim lesztek.” Jn 15,8. – „Már nem mondalak benneteket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit mivel az ura, hanem barátainak mondottalak titeket, mert mindent, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek.” Jn 15,15. – Atyám, az a te dicsőséged, „hogy megismerjük téged egyedül igaz Istent, és akit küldöttél, Jézus Krisztust,” Jn 17,3. Megismerünk téged és Fiadat, akit küldöttél, ha az ő tanítványai leszünk. Akkor az ő szeretetében és követésében termékennyé válik lelkünk és sok gyümölcsöt termünk. – Ó isteni Szív, emelj fel engem is, mint tanítványodat, Alacoque Szent Margitot felemelted a szolga sorsából szeretett tanítványaid sorába. Engedj megpihennem engem is, mint kedvelt tanítványodat, a szűzi Szent Jánost kebleden megpihentetted, és titkaidat közölted velem. Mert nem mi választunk téged, hanem te választasz minket, amint a tizenkét apostolt kiválasztottad, hogy elmenvén gyümölcsöt teremjünk, és a mi gyümölcsünk megmaradjon. (Jn 15,16) Mert te

vagy a szőlőtő és mi vagyunk a vesszők, és aki tebenned marad és tanítványod lesz, az bő termést hoz, mert nálad nélkül semmit sem tehetünk. (Jn 15,1-5)

I. *„Ha ti megmaradtok az én igéimben, valóban tanítványaim vagytok, és megismeritek az igazságot és az igazság szabaddá fog tenni titeket. Jn 8,31-32.*

Mikor leszek a te tanítványod, ó isteni Szív? Ha a te igéidben megmaradok és azokat szívembe felveszem és hűségesen megcselekszem. „Aki parancsaimat ismeri és azokat megtartja, az szeret engem.” Jn 14,21. Akkor meg fogom ismerni az igazságot, mely megszabadít engem a test, a világ és az ördög rabláncaitól és Isten gyermekeinek szabadságával ajándékoz meg engem. Minél jobban kötöm le magam hozzád és tanításodhoz, annál szabadabb leszek. Azért kötötték le magukat hűséges tanítványaid nehéz és szent fogadalmakkal, mert ezek által felszabadultak az önzés és bűn béklyóitól. Taníts meg, ó Szent Szív, a te igazságodra!

II. *„Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, és nyugalmat találtok lelketeknek.” Mt 11,29. – „Arról fogja mindenki megismerni, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymáshoz.” Jn 13,35.*

Mikor leszek a te tanítványod, ó isteni Szív? Ha mindenekelőtt első és főparancsodat, a szeretet parancsát megtartom. Ha hozzád hasonló leszek azokban a tulajdonságokban, melyeket első sorban állítasz elé, hogy azokban követőd legyek: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű.” A szelidség és alázatosság a szeretet forrásából patakzik. Tanítványaid nem viselnek külön ruhát vagy jelvényt; az ő jelvényük és megkülönböztető jelük a szeretet: Nézzétek, hogy szeretik egymást. „Ha valaki azt mondja: Szeretem az Istent, és felebarátját gyűlöli, az hazug. Mert aki nem szereti testvérét, akit lát, Istent, akit nem lát, hogyan szeretheti?” Jn 4,20.

III. *„Nem különb a tanítvány mesterénél. Így tehát mindaz közületek, ki le nem mond mindenről, nem lehet az én tanítványom.” Mt 10,45; Lk 14,33. – „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid vagyon, és jer, kövess engem.” Mt 19,21.*

A te követésed, Jézusom, lemondást követel. Önmagát csalja az, aki azt hiszi, hogy önmegtágadás és kereszt nélkül a te tanítványod lehet. Belső és külső harcokra számítson. „Akik jámborul akarnak élni Krisztus Jézusban”, mondja apostolod, „üldözést fognak szenvedni.” 2Tim 3,12. A tanítvány nem lehet különb mesterénél. Aki atyját vagy anyját vagy földjét vagy pénzét vagy bármit a világon jobban szeret, mint téged, nem méltó hozzád. Azért, ha te hívsz, ha tökéletes követésedre felszólítasz, akkor nemcsak lélekben, hanem valóságban is oda kell adnom mindent, el kell hagynom atyámat, anyámat és testvéreimet, tanítványaid, apostolaid sorába kell állanom. De akár lélekben, akár valóságban hagyok is el mindent, én tudom, hogy „aki elveszti életét érted, az megtalálja azt” (Mt 10,39), és hogy „ha ezeket tudom és megcselekszem, boldog vagyok (Jn 13,17), mert „a te igád édes és a te terhed könnyű.” (Mt 11,30) Amen.

II. Az örök élet igéi

Vezérgondolat: „Az örök élet igéi nálad vannak.” Jn 6,69. – Ezt a szót az az apostol mondta, akit te apostolaid fejévé választottál. Akkor mondta, amikor legjóságosabb ígéretedet, szent tested és véred titkát tártad fel tanítványaid és a nép előtt. „Kemény beszéd ez”, mondták sokan nemcsak a zsidók, hanem a tanítványok közül is, „ki hallgathatja azt?” Jn 6,61. És „ettől fogva sokan visszavonulának a tanítványok közül és nem jártak már vele.” Jn 6,67. Szíved legkegyesebb ajándékát, melyet ígértél, Szíved legbensőbb titkát, melyet nekik feltártál, nem értették meg. De az igazi tanítvány megértette Mesterét; azért válaszolja fájdalmas kérdésedre: „Csak nem akartok ti is elmenni?” – „Uram! kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak.”

Ki az a Mester, mondja, aki úgy tanít, mint te? Ki az a Mester, aki ily boldogító igazságokat hirdet, mint te? „Az örök élet igéi nálad vannak.”

I. *„Mária megjegyzi vala mindeme dolgokat, szívében forgatván.” Lk 2,19.*

Soha buzgóbb, soha értelmesebb, soha jobb tanítványod nem volt, ó Jézusom, mint szentséges Anyád. Az ő szívében egy szavad sem hangzott el hiába. Az ő szívében egy tanításod sem maradt gyümölcstelen, egy igéd sem maradt megértés nélkül. Ő „szívében tartja vala mindez igéket.” Lk 2,51. Neki nem kemény ez a szó: „Nem tudtátok-e, hogy az én Atyám dolgaiban kell lennem?” Lk 2,49. Nem kemény az a másik; „Mi közöm nekem és neked, ó asszony?” Jn 2,4. Nem kemény az sem: „Ki az én anyám, és kik az én atyámfiái? És kiterjesztvén kezét tanítványai felé, mondá: Íme, az én anyám és az én atyámfiái.” Mt 12,48-49. Nem kemény neki Simeon szava: „Tör fogja átjárni lelkedet.” Lk 2,35. Neki minden szavad, és minden, ami rólad szólt, „az örök élet igéje” volt. Ő megértette minden szavadat és szívébe zárta azokat, nem úgy, mint tanítványaid, akiknek panaszkodva mondtad: „Hogy van, hogy mégsem értetek?” Mk 8,21. (Vö. Mt 16,16) Ő volt a te legelső és legjobb tanítványod. Őt akarom követni én is mindenkor.

II. *„Mária az Úr lábaihoz ülven hallgatá az ő igéjét.” Lk 10,39.*

Róla mondtad, Jézusom, hogy „Mária a legjobb részt választotta. Lk 10,42. Mert a te tanítványodnak lenni és igéidet hallgatni jobb, mint testedet gondozni és a házi dolgok körül szorgoskodni. Ez a Mária is szívébe zárta igéidet. Ő is legjobb tanítványaid közé tartozott, „mester”-nek nevez téged (Jn 20,16), vezetésed alatt nyilvános bűnösből szentté lesz és az imafokozatok lépcsőin felemelkedik a tiszta szeretet és a szent szemlélődés magaslataira, ahol nemcsak nővérét (Lk 10,40), hanem még az angyalokat is elfelejti (Jn 20), mikor szájadból „az örök élet igéit” hallgatja és lelkedben elmerül.

III. *„Látván Jézus a sereget, fölméne a hegyre, és miután leült, hozzá járulának tanítványai. És megnyitván száját, tanítá őket.” Mt 5,1-2.*

„Az élet igéit” hallatod, ó Jézusom! Megnyitod bölcsességed száját és tanítasz minket boldogságra, tökéletességre, imádságra, tiszta szándéokra, önzetlenségre és bölcsességre. Valóban „az örök élet igéi nálad vannak.” Én is tanítványaid közé ülök, oda ülök lábaidhoz Máriával és hallgatom isteni ajkaid oktatását. Add, hogy lelkem szeme mindig ajkaidon csüngjön; add, hogy egész életemen át soha egy szavadon se botránkozzam meg, hanem mindig hú tanítványod és követőd legyek életem utolsó napjáig! Amen.

III. Az isteni tanítvány

Vezérgondolat: „Álmétkodának a seregek az ő tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van.” Mt 7,28-29. – Jobb, tekintélyesebb tanító tanszéke alá nem is ülhetnénk, mint te vagy, ó isteni mester. Azért nem csak üdvös, hanem szükséges dolog is, hogy meghallgassuk és kövessük a te tanításodat. Tanításod Szíved mélyéből fakadt, „mert a száj a szív bőségéből szól.” Mt 12,34. De honnét vetted ezt a bölcsességet, honnét vetted ezt a hatalmat, mellyel minket tanítasz? „Nem az ácsmester fia ő?” (Mt 13,55), kérdezték egykor felőled az emberek. Igen, de nem a földi, hanem az égi ácsmester tanítványa voltál te. „Istent soha senki sem látta; az egyszülött Fió, ki az Atya kebelén vagyon, ő jelenté ki.” Jn 1,18.

I. *„Amire engem az Atya tanított, azt beszélem. Amiket ő tőle hallottam, azokat beszélem a világban. Amit Atyámnál láttam, azt beszélem.” Jn 8,28.26.38. (Vö. Jn 12,49; 14,10; 15,15)*

Te is tanítvány voltál, a legnagyobb tanítómester tanítványa, aki az isteni kebel mélységeiből szívtad magadba Isten bölcsességét lényegileg. Azáltal vagy az Atya tanítványa, hogy öröktől

fogva tőle származol. Benned lakozik születésed által az ő isteni bölcsessége, egyenlő vagy az Atyával, Isten tudásának mélységeit nem kaptad, hanem örökölted. Mint ember kisebb vagy az Atyánál s így valóban az ő tanítványa, de egyszersmind küldöttje is vagy, hogy minket és a világot oktass és vezess, nemcsak szavaiddal, hanem példáddal is. Azért lettél ezen a földön az emberek tanítványa is, hogy minket az alázatosság nagy tudományára megtaníts. Ó isteni tanító és isteni tanítvány, oktass engem és öntsd szívembe a te Szíved égi bölcsességét és alázatát!

II. *„Názáretbe méne, és engedelmes vala nekik.” Lk 2,51.*

Szűz Mária és Szent József tanítványa lettél. Édes anyádtól tanultál mint gyermek járni, gagyogni, beszélni, olvasni és írni. Szent nevelő atyádtól tanultad az ácsmesterséget és mindazt, amit földi életedre szükséges volt tudnod. Tőlük tanultál imádkozni, az ő szájukból ismerted meg nemzeted, szülőfölded szent történetét. Bár mint Isten mindentudó voltál, és ez az isteni tudás emberi természetedre is kiáradt, mégis tapasztalati ismereteidet szüleidtől kaptad. Ó mély alázat; ó csodálatos leereszkedés, hogy az Isten az ő teremtményeinek tanítványa lesz! Nagy dolog-e akkor, ha én is mások ítéletére hagyatkozom, ha engedelmes vagyok, ha mások iskolájába járok és tőlük tanulok? Ó alázatos isteni Szív, oktass engem engedelmes tanulékonyaságra, ítéletem alázatos alávetésére, hogy hozzád hasonló legyek!

III. *„Megtalálták őt a templomban a tanítók közt ülve, amint hallgatá és kérdezé őket.” Lk 2,46.*

Amint nálad jobb tanító nem volt, édes Jézusom, úgy nem volt nálad jobb tanítvány sem. Mily nagy a vágyad emberi, tapasztalati tudással is mások szájából megismerni mennyei Atyádat és mindazt, ami róla szól és vele összefügg! Mily nagy a figyelmed, mily kitartó az érdeklődésed, mily okosak a kérdéseid és feleleteid! „Álmélkodának mindnyájan, kik őt hallák, az ő okosságán és feleletein”. Lk 2,47. Ó isteni Szív, ily vágygal, ily figyelemmel, ily tanulékonyasággal, ily állhatatos kitartással akarom meghallgatni én is a te igazságod benső sugallatait és tanítását. Ily engedelmes odaadással akarom meghallgatni és megfogadni előljáróim, vezetőim szavát és intelmeit. Ily készséggel és gyermeki hittel akarom lelkembe befogadni egyházad tanítását és irányítását. Akkor leszek én is a legjobb tanítványa Szívednek, és a te okosságod és bölcsességod, mely helyetteseid és sugallataid által szól hozzám, bölcsésé és okossá tesz engem. Amen.

Hatodik szeretetszolgálat

Az áldozat

Az áldozat kötelessége, hogy magát állandó önmegtagadás és önlegyőzés által a szeretet tüzeiben feláldozza, s így a szent Szív akaratát tökéletesen teljesítse és áldozati állapotát az Oltáriszentségben tisztelje.

Egyesüljön tehát az *Erősségek* angyali karával, kik imádó hódolattal dicsőítik az érettünk áldozattá lett erős Istent és erőt esdenek ki számunkra, hogy mi is meghozzuk a tőlünk követelt áldozatokat; s azért:

1. *elmélkedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. a Szent Szív állandó áldozati állapotának tiszteletére *ajánlja fel* a megdicsőült szentek hódolatát és az összes e földön bemutatott szentmiseáldozatok mérhetetlen kincseit;
3. *erre a célra* ajánlja fel a szentmiseáldozatot, melyet bemutat, vagy melyben részt vesz;
4. ezt a szándékot *újítsa meg naponként az Oltáriszentség előtt* és mondja el a felajánló imádságot Jézus Szívéhez vagy ezt a fohászt: „Jézusom édes Szíve, add, hogy téged mindig jobban szeresselek!”

Elmélkedések

I. Jézus Szívének áldozatai

Vezérgondolat: „Aki elveszti életét énérétem, megtalálja azt.” Mt 10,39. (Mt 16,25; Mk 8,35; Lk 9,24; 17,33; Jn 12,25) — Három gyönyörű példa igazolja ezt a szót az evangéliumban: a betlehemi kisdedek, a vakonszülött és Cirenei Simon. Ezek közül nem mindegyik veszítette el ugyan életét, csak a betlehemi kisdedek; de a vakonszülöttet Jézus megvallásáért kivetették a zsinagógából, cirenei Simont pedig szégyen közt kényszerítették, hogy Jézus kereszttjét vigye. Mi is elveszítjük életünket Krisztusért nemcsak akkor, ha vértanúhalált szenvedünk érte, sőt akkor sem egyedül, amikor megvallásáért külső üldöztetésnek vagyunk kitéve, hanem bármikor, ha érte, szeretetéért megtagadjuk a test és a világ kívánságait és áldozatot hozunk követésében.

I. *„Heródes látván, hogy kijátszották a bölcsek, igen megharagudék, és elküldvén megölete minden fiúgyermeket, amely Betlehemben és annak környékén vala.” Mt 2,16.*

Ezek az ártatlan gyermekek a Jézus-gyűlöletnek áldozatai. Meghaltak, hogy Jézus élhessen. De Jézus is meghalt, hogy ők éljenek. Krisztus első áldozatainak nevezi őket az Egyház, a feláldozottak zsenge nyájának, és róluk zengi, hogy fent az égben az oltár alatt gyermeki egyszerűségükben pálmákkal és koronákkal játszanak. Ezek a pálmák és koronák vértanúságuk dicső jelvényei és boldogságuk örök hirdetői. Új éneket énekelnek és követik a Bárányt, amerre csak megyen. (Jer 14,3-4)

II. *„Mondá nekik a vakonszülött: „Ha ez nem Istentől való, nem tehetett volna semmit. Felelvén, mondá neki: Csupa bűnökben születtél, és te oktatsz minket? És kiveték őt.” Jn 9,30-34.*

A vakonszülött Jézus bátor megvallásának áldozata. De még több. Jézusért szenved, hogy Jézust a gyalázattól megóvjá. „Adj dicsőséget Istennek! Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös”, szoltak hozzá a farizeusok, hogy őt hazug vallomással Jézus meggyalázására bírják. De ő ezt válaszolja: „Hogy bűnös-e, én nem tudom; egyet tudok, hogy vak voltam, és most látok. Ha ez nem Istentől való, nem tehetett volna semmit.” Jn 9,24-33. Ezért kizárták a zsinagógából. Ő pedig kivetett voltában találkozik Jézussal. És Jézus megadja neki a hit kegyelmét: „Hiszsz-e te az Isten Fiában?” Ő pedig mondá: „Hiszek, Uram!” És leborult előtte és imádá őt. De Jézus bizonyára teljesítette rajta azt az ígérteit is, melyet egykor tanítványainak adott: „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom azt atyám előtt, ki mennyekben vagyon.” Mt 10,32. Beteljesedtek rajta az ő szavai: „Aki elveszti életét énérétem, megtalálja azt.”

III. *„Kimenvén, találának egy Simon nevű cirenei embert; ezt kényszeríték, hogy vigye keresztjét” Mt 27,32. (Mk 15,21; Lk 23,26)*

Simonnak jutott az a szerencse, hogy saját vállaira vehette Jézus keresztjét s így annak viselését Jézusnak megkönnyíthette. Nemcsak vigasztalhatta az Urat, mint Veronika és a síró asszonyok, magára is vehette Jézus szenvedését és elháríthatta tőle részben a keresztet – saját áldozata árán. Jézusért áldozattá lett. Mily nagy kincsnek jutott ezzel birtokába! Megtalálta Jézus keresztjében Jézust magát. Megtalálta az üdvösségre és a szentségre vezető utat a kereszt útján, megtalálta önmaga és fiai számára az igaz hitet és az örök életet. – Ő isteni Szív, a te kegyelmeddel nemcsak engesztelőd, hanem védőpajzsod is akarok lenni. Bárcsak sok-sok csapást, szúrást, tövist, bántalmat, gyalázatot, megvetést, bűnt vissza tudnék tartani tőled saját áldozatom árán! Jézusom, kijelentem és akarom: kész vagyok érte elfogadni minden áldozatot, melyet isteni gondviselésed szerint tőlem kívánsz; legyen életem minden szenvedése nagy védőpajzs, mellyel felfogom a csapásokat, melyek neked és szerető Szívednek szólnak. Amen.

II. Láncok és kereszt Jézus szolgálatában

Vezérgondolat: „Elárulnak szüleitek és testvéreitek, rokonaitok és barátaitok, és némelyeket közületek halálra visznek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevéért.” Lk 21,16-17. – „Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek titeket énérétem. Örüljete és vigadjatok, mert jutalmatok bőszeges mennyekben.” Mt 5,11-12. – A vértanúk történetében nem ritka eset, hogy honfitársak és jóbarátok, sőt rokonok és testvérek is elárulták a hitvallókat és halálba küldték Krisztusért. Ma Oroszországban gyermekek szüleiket kötelesek feljelenteni, ha a vallásra akarják őket tanítani [1934-ben íródott a könyv – Könyvtáros]. De már Szent Pál mondja, hogy mindenki, aki jámborul akar élni Krisztusban, üldöztetést fog szenvedni. (2Tim 3,12) Nem lehet Krisztust nyíltan és következetesen megvallani anélkül, hogy a világ szidalmát, gúnyját, üldözését vagy rágalmát magunkra ne vonjuk, olykor még a hozzánk tartozók részéről is. Legalább is túl jámbornak, túlzóknak, aggályos lelkiismeretűeknek, egyoldalúaknak,

elmaradottaknak fognak mondani minket. Akadályozzák a gyakori templomba járást, áldozást, a hosszabb imádságot és elmékedést, a szegényekhez való leereszkedést. De aki Jézus Szívének áldozatul hozta magát, az kitart a nyílt és a titkos üldözés közt egyaránt; kitart akkor is, ha Jézus nagyobb szeretete miatt megvettetést és gúnyt is kell elviselnie. Jézus Szívének hálája el nem marad.

I. *„Előhíván az apostolokat, megverették őket és meghagyák nekik, hogy semmiképp se beszéljenek Jézus nevében. Azok pedig eltávoznak a főtanácsból örvendezve, mivel méltóknak találtattak, hogy Jézus nevéért gyalázatot szenvedjenek.” ApCsel 5,40-41.*

Ezek Jézus első áldozatai mennybemenetele után. Az ő nevének hirdetéséért gyalázatot kell elviselniük. De örömmel teszik, kitüntetésnek tekintik. Ezt teszi a szeretet. Még nem álltak ellen a vérontásig (Zsid 12,4), de az sem marad el. Már ott vannak a kövek, melyekkel István diákonust meg fogják kövezni. Ez csak a kezdet, a többi utána jön. Kisebb áldozatokkal kell kezdenünk nekünk is, hogy a nagyobbakra képesek legyünk.

II. *„Midőn ezt hallottuk, mi is kértük őt, meg az odavalók is, hogy ne menjen föl Jeruzsálembe. De Pál felelé és mondá: Én kész vagyok az Úr Jézus nevéért nemcsak arra, hogy megkötöztessen, hanem hogy meg is haljak Jeruzsálemben.” ApCsel 21,12-13. – „Mondá nekik Pál: Ez a bilincs Izraelnek reménysége miatt kötöz körül.” ApCsel 28,17.20.*

Ugyanaz a Saul, most már Pál, aki szent István megkövezésében részt vett, maga is Krisztus áldozata lesz. Saját honfitársai az ő üldözői, akik őt a helytartó kezébe adják. De Pál kész Izrael reménységéért, a megváltó Krisztusért, nemcsak bilincseket, hanem magát a halált is elviselni. Szent módon dicsekszik: „A zsidóktól öt ízben kaptam egy híján negyven ütést. Háromszor szenvedtem megvesszőzést, egyszer megkötözést.” 2Kor 11,24-25. Az ostiai úton pedig kardütés avatja őt fel Krisztus véres áldozatává. Talán senkiben sem nyilvánul meg az apostol tetterős akarata és a vértanú áldozatos szenvedése oly gyönyörű egységben, mint épp Szent Pál apostolban. Ha nem is vértanú apostoloknak, de apostoli lelkületű és áldozatos szellemű tanítványoknak és buzgólkodóknak kell lennünk mindnyájunknak, ha a Szent Szív iskolájába járni és az ő igazi tisztelői és kedvelői akarunk lenni.

III. *„Mondá Jézus Simon Péternek: Bizony, bizony mondom neked, mikor ifjabb voltál, övet kötöttél és jártál, ahol akartál; de majd ha megöregszel, kiterjeszted kezeidet, és más övez föl téged, és oda visz, hová te nem akarod. Ezt pedig mondá, jelezvén, minő halállal fogja megdicsőíteni az Istent.” Jn 21,15.18-19.*

Krisztus másik nagy apostola, az apostolok feje, egyházának látható szegletköve, szintén szeretetének áldozata lett. Még közelebről követi Mesterét áldozatában mint társa, Szent Pál. Ugyanazzal a halállal hal meg, mint Mestere. Mily gyönyörű kifejezést nyer halálának áldozati jellege e szóban; „Más övez föl téged, és oda visz, hová te nem akarod.” – Ó Jézus, add, hogy én is egész életemmel, minden szenvedésemmel a te áldozatod legyek, szereteted áldozata a lelkekért. És ha azt akarod, hogy ne csak áldozatot hozzak, hanem magam is véres vagy lelki áldozat legyek, akkor add hozzá Szívednek mindenható kegyelmét és erősíts meg engem! Amen.

III. „Tőr járja át lelkedet.”

Vezérgondolat: „Mondá Simeon Máriának, az ő anyjának: Íme, tétetett ez jelül, melynek ellene mondanak; neked magadnak is tőr fogja átjárni lelkedet”. Lk 2,34-36. A szeretetnek legnagyobb jele az, amikor az ember nemcsak áldozat lesz, hogy a bántalmat elhárítsa attól, akit szeret, vagy hogy áldozatával vigaszt, engesztelést nyújtson neki, hanem amikor a szeretett személy szenvedése maga, a részvét által, áldozattá avatja az embert, Így valóban a szeretet

áldozata lesz. Ez volt Szűz Mária áldozata. Így lett ő az áldozatos lelkeknek is, a vértanúknak is királynője.

I. „*Jászolba fekteté, mert nem kaptak helyet a szálláson. Lk 2,7. – „Az Úr angyala megjelenék álmában Józsefnek mondván: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és fuss Egyiptomba; mert Heródes keresni fogja a gyermeket, hogy elveszítse.” Mt 2,13. – „A gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. És monda neki az ő anyja: Gyermekem! miért cselekedtél így velünk? Íme, atyád és én bánkódva kerestünk téged.” Lk 2,43-48.*

Egy-egy tör mindez Szűz Mária szívében, mely által a szeretet és a részvét áldozata lesz. „Övéi őt be nem fogadák” (Jn 1,11), sőt üldözik, élete ellen törnek! Mily fájdalmas tör mindez a legszeretőbb anya szívében! De a legfájdalmasabb tör az, amikor látszólag elvesztette, akit égen és földön legjobban szeretett. „Gyermekem! miért cselekedtél így velünk?” Előjátéka ez a későbbi nagy áldozatnak, amikor szeretett Fia mindenkorra eltávozik majd az anyai háztól, hogy egykor a kereszttúton és a Golgotán találkozzanak ismét egymással. Azért „anyja szívében tartja vala mindez ígéket.” Lk 2,51. Az ő szíve a szeretet, a részvét, a szenvedő szeretet áldozata lett egész földi életére.

II. „*Jézus keresztje mellett áll vala az ő anyja. Jézus azért látván anyját és az ott álló tanítványt, monda anyjának: Asszony, íme, a te fiad.” Jn 19,25-26.*

Ez volt a legélesebb tör, mely a Szűzanya lelkét átjárta. A kereszt alatt lett ő Fiával együtt valóban áldozat a világ megváltásáért: Jézus véres áldozat, Szűz Mária lelki áldozat. Ne csodálkozzál jobban, ha Máriának részvétét, mint ha az ő Fiának szenvedését látod, mondja szent Bernát. Jézus szenvedése és halála, külső szenvedés és halál nélkül is, áldozattá teszi az ő anyját. Őt látni, amint megfeszítik és felemelik a kereszten, vérenek lefolyó patakjait szemlélni, látni, amint elhalványul és meghal, amint átdöfik szívét, hallani, amint kiált elhagyatottságában és szomjúságában, és nem segíthetni, ez elég, hogy egy anyának és ilyen anyának lelkét egészen átjárja a lelki halál töre. Szűz Mária áldozat lett Jézusért és Jézus miatt. Megválni tőle e földi életben és Jézus helyett Jánost kapni örökségbe, ez anyai szívének legnagyobb áldozata. Add, ó szent Szűz, akinek fájdalmát én is okoztam, hogy veled részvétben egyesülve, én is lelki áldozattá legyek Jézusért, és megosztva veled a szenvedést méltó fiad legyek neked, az áldozatos, a fájdalmas anyának! Amen.

IV. Az áldozat a világ üdvösségéért

Vezérgondolat: „Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,16. – „Szeretett engem és önmagát adta értem.” Gal 2,20. – Jézus a Bárány, mely megöletett a világ és az én üdvösségemre. Ebben nyilatkozott meg az Atya szeretete irántunk, hogy saját Fiát kiszolgáltatta értünk. Ebben nyilatkozott meg a Fiú szeretete is, hogy önmagát értünk áldozatul adta. Testét odaadja azoknak, akik azt szétmarcangolják, és arcát odanyújtja, azoknak, akik őt megköpik. (Iz 50,6) „Úgy vitték a megölésre, mint a juhot, s ahogy a bárány megnémul nyírója előtt, akként nem nyitotta fel száját.” Iz 53,7. Áldozatának igazi oltára azonban szentséges Szíve volt. Itt ajánlotta fel magát az Atyának a világ üdvösségéért. Ebből a szívből fakadt minden, amit külsőleg is megváltásunk nagy művében tett. Ez a szív maga is áldozattá lett, mert átdöfte a katona lándzsája, hogy értünk utolsó csepp vérét is kiontsa szeretetből.

I. „*Felvivék őt Jeruzsálembé, hogy bemutassák az Úrnak, és hogy áldozatot mutassanak be.” Lk 2,22-24.*

Ez Jézus életének nagy áldozati cselekményében a felajánlás. Itt leginkább a lelki áldozat beszél, itt az ő Szívének áldozata szól hozzánk. Itt még nem szenved külsőleg, de szívében már

előre elvállalja Golgotát és a keresztet, elvállal életében minden fáradságot és keservet, minden félreismerést és üldöztetést, minden megvettetést és hálátlanságot. „Íme, jövök”, mondja, „hogyan megcselekedjem a te akaratodat”. Zsid 10,9. Az ő szentséges Szíve már itt a templomban áldozattá avatja magát és egész testét, kiszolgáltatja magát a katona lándzsájának és testét az ostorcsapásoknak, a tövises szúrásának és a kezébe-lábába behatoló szegek égető kínjának. Áldozatának hangja megcsendül a felajánlott áldozati állatok vérében és nyöszörgésében; megcsendül Simeon jövendölésében: „Íme, tétetett ez jelül, melynek ellene mondanak”, és visszhangzik édesanyja szívében e szavaknál: „Neked magadnak is tör fogja átjárni lelkedet.” Lk 2,34-35. Csendüljön meg az áldozatnak szava a mi lelkünkben is és visszhangozzék életünk minden változatában, míg csak be nem mutatjuk életünk végső nagy áldozatát halálunk óráján.

II. *„Vévén a kenyeret, hálát adván, megszegé és nekik adá, mondván: Ez az én testem, mely értetek adatik. Hasonlóképpen a kelyhet is, mondván: Ez a kehely az újszövetség az én vérem által, mely értetek kiontatik. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Lk 22,9-20. (1Kor 11,23-26; Mt 26,26-28; Mk 4,22-24)*

Ó Jézusom, a te Szíved szeretetében nem vártad meg a pillanatot, amelyben véres áldozatodat bemutathattad értünk a kereszten, hanem titokzatos módon megelőztél azt, amikor az utolsó vacsorán szent testedet és véredet a kenyér és bor színe alatt nekünk adtad és mennyei Atyádnak értünk áldozatul bemutattad. És nem szüntél meg halálod és dicsőséges feltámadásod után sem áldozati állapotban maradni, hanem meghagytad, hogy minden nap a világ végéig a te emlékezetedre és szenvedésed titokzatos megújításaként azt cselekedjük, amit te cselekedtél az utolsó vacsorán, és minden helyen tiszta áldozatot mutassunk be mennyei Atyádnak (Mal 1,11), mely a te keresztáldozatod szüntelen megújítása legyen. – Így akarok részt venni gyakran a szentmiseáldozatban és azzal együtt magamat és szívemet felajánlani mennyei Atyámnak ugyanazzal az áldozatos lelkülettel, mellyel te a kereszten felajánlottad és naponként felajánlod magad oltárainkon napkelettől napnyugatig a világ végezetéig.

III. *„Amint Jézus az ecetet elvette, mondá: Beteljesedett! És lehajtván fejét, kiadá lelkét. Egyik katona pedig lándzsával megnyitá oldalát, melyből legottan vér és víz jöve ki.” Jn 19,30,33-34.*

Haláloddal a kereszten áldozattá lettél, ó Jézus, lelkünk és az egész világ megváltására. Ez a te áldozatod a mi üdvösségünk. Ebből az áldozatból vette erejét az az áldozat is, melyet megelőzőleg az utolsó vacsorán bemutattál, abból veszi erejét szüntelen az az áldozat, melyet mindennap a szentmisében bemutatunk. Sőt igazságban csak egyetlenegy áldozatunk van, mert az utolsó vacsora és a mi oltáraink áldozatában is ugyanaz az áldozati adomány és ugyanaz, aki magát feláldozza, mint a kereszt áldozatában. Az utolsó vacsorának vérontás nélküli áldozata rámutatott erre a véres áldozatra, oltáraink áldozata pedig vérontás nélküli megismétlése ugyanannak az áldozatnak. Ez a te véres áldozatod forrása a mi lelki áldozatainknak, forrása a vértanúk szenvedéseinek és a hitvallók sanyargatásainak, forrása a szüzek tiszta illatú áldozatának, forrása a szenteknek önfelemesztő égő áldozatának. Ó Szent Szív, amely magad is benső áldozatos lelkületteddel és külsőleg a katona lándzsadöfése által áldozattá lettél, Szív, amely megtörtél fájdalomban és szeretetben értünk, add, hogy a te szereteted felemésszen lelkemben mindent, ami veled ellenkezik, sajtoldj ki belőlem mindent, az utolsó csepp vért is, amit a te szereteted országának felépítésére felhasználhatsz bennem. Amen.

Hetedik szeretetszolgálat

A könyörgő

A *könyörgő* kötelessége, hogy Jézus Szent Szívének példájára és tiszteletére, aki az Olajfák hegyén könyörgött és az Oltáriszentségben állandóan esdekel mennyei Atyjánál, mintegy szüntelen könyörgéssel közbenjárjon saját magáért és az összes élők és megholtak lelkeiért.

Egyesüljön tehát a *Hatalmasságok* angyali karával, kik az imádság ereje által esdekelnek a Szent Szív trónjánál; s azért:

1. *elmélkedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. a Szent Szív dicsőítésére és vele egyesülve *ajánlja fel* a megdicsőült szentek és a földön imádkozó lelkek jámbor kívánságait, vezekléseit és könyörgéseit;
3. *erre a célra* ajánlja fel minden imáját és önmegtagadását;
4. ezt a szándékot *újítsa meg naponként az Oltáriszentség előtt* és mondja el az imát: „Krisztus lelke, szentelj meg engem” vagy a másikat: „Lelkünk háladatos érzelmével áldjuk imádjuk és szeressük Jézus Szívét az Oltáriszentségben itt s a földkerekség összes templomainak szentségházában minden pillanatban a világ végezetéig. Amen.”

Elmélkedések

I. Tégy, amint Szíved sugallja!

Vezérgondolat: Ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megcselekszem azt”. Jn 14,14. – Mi az, Uram, a te nevedben? Nemde a hivatkozás arra, ami benned a leggyengédebb, aminek nem tudsz ellenállni, a hivatkozás a te Szívedre? Erre hivatkozom tehát, ha célt akarok érni könyörgésemmel; Jézusom, a te Szívednek ajánlom ezt a lelket, ezt a szándékot, ezt a szenvedést, ezt az ügyet... Tekints rám, s tégy, amint Szíved sugallja... Juttasd szóhoz Szíved irgalmát.

Három édesanya lép Jézus elé kérésével ebben az elmélkedésben. Kérésük nem egyformán tökéletes, de Jézus mind a hármat meghallgatja a maga módja szerint, mert mind a háromban az anya kérését és bizalmát tekinti, és ez Szívét érinti, mely az anyai szívnél is szeretőbb és irgalmasabb.

I. *„Fogytán lévén a bor, mondá Jézus anyja neki: Nincs boruk. Jn 2,3.*

Az első kérést az ő édesanyja intézi Jézushoz. Nem magáért könyörög, a szájalom mások iránt adja ajkára a kérést. Nagy dolgot kér. Nem nyíltan, de rejtetten anyai szeretetjogaira hivatkozik. Jézus látszólagos ellenállása csak jobban mutatja, hogy mennyire Szívén találta édesanyja kérése. Csodát mivel, az első csodát, ideje előtt. Mily szerény és bizalomteljes, de épp ezért mily hatalmas is Szűz Mária kérése! Csak a tény, a hiányt állítja oda Jézus elé, a többi az ő szeretetére bízta: Tégy, amint szíved sugallja! Ilyen kérésnek meghallgatásra kell találnia.

II. *„Hozzá járula Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, imádván őt és kérvén: Mondd, hogy ez az én két fiam egyik jobboldon, másik a baloldalon üljön országodban”. Mt 20,20-21.*

Ez az anya is nagy dolgot kér, igen nagy dolgot. Saját fiainak érdekében könyörög. Az anyai szeretet vezérli, de kérése meggondolatlan, szerénytelen és gyermekei rendetlen törtetésének, hiúságának és önzésének szolgálatában áll. A kérés nem Jézus Szíve szerint való. De az anyai szeretet és fiainak egyébként jeles tulajdonságai és szeretetük Jézushoz mégis megindítják az Üdvözítő Szívét. Jobbat ad nekik, jobbat ígér nekik, olyant, ami egészen az ő Szent Szíve szerint való. Az ő kelyhét, az ő poharát, a szenvedés, a vértanúság kelyhét, az áldozatos isteni szeretet erős borával telt poharát ígéri nekik. Ülni is fognak vele együtt, ha nem is épp csak ketten, amint kérték, de a többi apostollal együtt, hogy ítéljék Izrael nemzetségeit, a világ népeit. Sőt a választott három apostol közt lesznek, akik Jézussal együtt fölmennek a színváltozás hegyére s ott vannak vele együtt Getszemáni halálos küzdelmében. Az egyik közülük Jézus kedvelt tanítványa lesz, aki keblén pihen és hű marad a kereszttől gyalázatáig, akire bízta majdan az ő szentséges Anyját. Bár jobb vagy bal oldalán ülni azoké, akiknek azt atyja készítette (Mt 20,22), mégis úgy tett, amint azt szerető Szíve sugallta.

III. *„Íme, egy kánaáni asszony kiálta, mondván neki: Könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia! leányomat gonoszul gyötri az ördög. Hiszen a kis kutyák is esznek a morzsákból, melyek lehullanak uraik asztaláról.” Mt 15,22-27.*

Ez is egy anya, még pedig pogány asszony. Leányáért könyörög. Egynek tekinti magát vele; könyörülj rajtam, mondja. Jó dolgot kér, leányának megszabadítását a gonosz lélektől. Jézus kemény próbára teszi bizalmát; azt mondja: „Nem helyes elvenni a gyermekek kenyerét és az ebeknek vetni.” Mt 15,26. De az anya feltalálja magát, bizalmát nem törli meg a kemény szó. Azt válaszolja: „A kis kutyák is esznek a morzsákból, melyek lehullanak az uraik asztaláról.” Ez a válasz rést üt az Üdvözítő látszólagos ellenállásán, az anya szava Szívénél ragadja meg őt: „Nagy a te hited” mondja. „Legyen neked amint kívánod.” Mt 15,28. – Jézusom, ha még oly kemény próbára teszed is bizalmamat, a te kegyelmeddel nem akarok meginogni soha Szíved irgalmába vetett hitemben. Jézusom, tereád számítok. Jézusom, tebenned bízok. Jézusom, tereád hagyatkozom. Jézusom, tebenned remélek rendületlenül. Amen.

II. Erősítsd bizalmamat!

Vezérgondolat „Aki hozzám jön, bizonyára nem dobom ki.” Jn 6,27. – Aki hittel és bizalommal hozzád közeledik, ó Jézus irgalmas Szíve, az soha tőled visszautasítást nem tapasztal. Ha hite s bizalma még gyenge, akkor előbb próbára teszed őt; ha szándéka tökéletlen, akkor megtisztítod a hozzátapadó salaktól; ha kérésének tárgya lelkére nézve nem előnyös vagy nem felel meg isteni gondviselésednek, akkor jobbat adsz helyette, lelkieket földi dolgok, örökkévalókat a mulandók helyett. De meghallgattatlanul soha senkit el nem bocsájtasz: „Kérjétek, és adni fognak nektek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitnak nektek. Kérjétek és megnyeritek, hogy örömetek teljes legyen.” Lk 11,9; Jn 16,24. – Taníts meg, ó

Jézus, mily tökéletes hittel s bizalommal kell hozzád közelednem, hogy biztos meghallgatásra találjak.

I. *„Sokszor tűzbe és vízbe vetette őt, hogy elveszítse. De ha valamit tehetsz, légy segítségünkre, könyörülvén rajtunk.” Mk 9,21.*

Az atya gyermekéért könyörög, akit az ördög megszállt. Hite tökéletlen. „Ha valamit tehetsz”, mondja. Nem ismeri még Jézus mindenható erejét, de mégis reménykedik irgalmában. Ez megnyeri az Üdvözítő Szívét. Azért fokozatosan erősíti hitét: „Ha tudsz hinni, minden lehetséges a hívőnek.” Mk 9,22. Jézus nevében kérni annyi, mint hatalmában és jóságában bízva kérni; „Hiszek, Uram!”, mondja, „segíts az én hitetlenségemen.” Mk 9,23. – Add, hogy hitem és bizalmam rendületlen legyen benned, ó isteni Szív; akkor, bármit kérek is tőled, megadod nekem (Mk 11,22), hogy örömöm és bizalmam teljes legyen.

II. *„Felelé a királyi ember; Uram! jöjj be, míg meg nem hal gyermekem”. Jn 4,49. – „Egy előljáró jöven hozzá, imádá őt, mondván: Uram! leányom most halt meg; de jer, tedd rá kezedet, és élni fog.” Mt 9,18.*

A királyi ember segítségért könyörög, hogy fia meg ne haljon, mert már a halállal vívódott. Az előljáró még csodálatosabb dologért esedezik, imént elhunyt leányának életre keltését kéri. Mindkettőnek hite és bizalma nagy; nagyobb, mint az előbb említett atyáé, mert ők nem kételkednek Jézus hatalmában. És hitük mégsem tökéletes, mert a csodát Jézus jelenlététől teszik függővé. De Jézus nem utasítja vissza őket. Gyermekekkel együtt hitüket is meggyógyítja és újabb, erőteljesebb életre kelti. – Ó Jézus, te mondtad: „Mindazt, amit imádkozva kértek, higgyétek, hogy megnyeritek.” Mk 11,24, Könyörülj gyenge hitemen, mely mustármaghoz hasonlít, és növeld, míg csak erőteljes fává nem fejlődik, mely ágait kiterjeszti egész életemre és megvéd minden gonosztól.

III. *„Felelvén a százados, mondá: Uram! nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj; hanem csak szóval mondjad, és meggyógyul az én szolgám.” Mt 8,5. – „Lázár nővérei hozzá küldének, mondván: Uram! íme, akit szeretsz, beteg.” Jn 11,3.*

A kafarnaumi százados hite a legtökéletesebb. Nem kér, és mégis kér. Alázatosságában és bizalmában csak a bajt tárja Jézus elé, mint Szűz Mária a kánaai menyegzőn; „Uram! szolgám inaszakadtan fekszik házamban, és kegyetlenül gyötrődik.” Mt 8,6. Szolgájának baja az ő baja; nem gyermekéért, hanem szolgájáért esedezik. Jézus látja hitét és szándékának egyenességét, azért mindjárt vele akar menni. Az ő hitének nincs szüksége próbára. Ennek azonnal bizonyosságát is adja, mikor mondja: „Uram! nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj; hanem csak szóval mondjad, és meggyógyul az én szolgám.” A te hatalmadnak, akarja mondani, nincs szüksége bejönni; csak szóval mondd, és meglesz, amit parancsolsz. – Miként a századosnak hite, úgy Lázár nővéreinek *bizalma* a legtökéletesebb. „Akit szeretsz, beteg”, üzenik Jézusnak. Tudják, hogy az ő szíve nem áll ellen kérésüknek; csak üzenni kell neki és segíteni fog. Az ő kérésük egészen Jézus Szívének ismeretéből fakadt. Márta hite gyengébb (Jn 11,21-27), Máriáé erősebb volt (Jn 11,32-33); de bizalmuk és szeretetük a négynapos halott Lázárnak feltámasztását eszközölte ki Jézus Szívétől. Ebben a két titokban is egy gyógyulás és halottfeltámasztás volt a kérés eredménye; de tündöklőbben ragyog itt fel a hit és a bizalom, mint az előbbieken. – Hiszek Uram, segíts az én gyenge hitemen és tedd tökéletessé, nem csak azért, hogy meghallgathass, hanem főleg azért, hogy hitemmel és bízó szeretetemmel megdicsőítsem Szívednek hatalmát, irgalmát és szeretetét. Amen.

III. „Jöjjetek hozzám mindnyájan!”

Vezérgondolat: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik elfáradtatok, és meg vagytok terhelve és én felüdítetek titeket.” Mt 11,28. – Nem is kell, hogy mi önszántunkból menjünk hozzád, te magad hívsz minket magadhoz, hogy feltárjuk előtted testünk és lelkünk sebeit, szorongattatásunkat, nyavalyáinkat, kísértéseinket és fájdalmainkat. Bizalommal jövök tehát hozzád, „mint beteg az élet orvosához, mint tisztátalan az irgalom forrásához, mint vak az örök világosság fényéhez, mint szegény és koldus az ég és föld Urához.” (Aquinói Szt. Tamás)

I. *„Egy bélpoklos jövén hozzá, imádá őt, mondván: Uram! ha akarod, megtisztíthatasz engem.” Mt 8,3. – „Két vak követé őt, kiáltván és mondván: Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!” Mt 9,27.*

Itt a testi nyomor, a betegség, a nyavalya, a vakság szólal meg. Az emberi bajok első nagy csoportja. Mindezt a bűn hozta a világra. És aki eljött, hogy elvegye a világ bűnét, az a bűn átkát, a betegséget, a nyavalyát is gyógyítja. Annál inkább fogja lelki betegségeimet meggyógyítani, ha bizalommal hozzá közeledek. Ő hív, hogy menjek hozzá, mert elfáradtam az élet utain és ő fel akar üdíteni. „Krisztus lelke, szentelj meg engem. Krisztus teste, üdvözíts engem. Krisztus vére, ihless meg engem. Krisztus oldalából kifolyó víz, tisztíts meg engem.”

II. *„Midőn hozzá mentek a szamaritánusok, kérék őt, hogy maradjon náluk.” Jn 4,30. – „Nem ereszték őt, mondván: Maradj velünk, mert esteledik és már lemenőben a nap.” Lk 24,29.*

A szamaritánusok kérésében megszólal a bűnös, a lelki sötétségben sýnylódó ember szava, aki az igazság és a lelki megtisztulás után vágyódik. Maradj nálunk és taníts meg az igazság utaira; hiszen olyanok vagyunk, mint a nyáj, melynek nincs pásztora. Az emmauszi tanítványok kérésében is hasonló vágnak szava csendül meg. A kislelkűség, a nyomorúság vitte őket ki Jeruzsálemből. Jézus hozzájuk csatlakozik és feltárja előttük a Szentírás értelmét, és szívük égni kezd szavainak hatása alatt. Ezt a szent tüzet akarják megőrizni. A bátortalanság és kishitűség mélyéből kiáltanak hozzá; „Maradj velünk, mert esteledik.” – Uram, én is a lelki sötétség, a nyomorúság, a kísértések, a kislelkűség, a bűn mélységeiből emelem fel hozzád szemem s szívem. Fáradt és kimerült vagyok a harctól, már-már erőt vesz rajtam a gyengeség és állhatatlanság. Uram, Szíved irgalmában hallgasd meg kiáltásomat. Tedd édessé igádat, jöjj és üdíts fel engem. „A mélységből kiáltok hozzád, ó Uram! Uram, hallgasd meg könyörgésemet.” Zsolt 129.

III. *„Mondá Jézusnak: Uram! emlékezzél meg rólam, midőn eljössz királyságodba.” Lk 23,40.*

A lator már-már a kárhozat örvényéből kiált Megváltójához, Urához, mint egykor Szent Péter a hullámokból, melyek elnyeléssel fenyegették, mint a tanítványok a hajóban, melyet a zivatar a tengeren ide-oda vetett: „Uram! ments meg, elveszünk.” (Mt 8,25; 14,30) A lélek veszedelmében leginkább szorulunk bátorításra és vigaszra. Az elkövetett bűnök sokasága, az örök kárhozat rémes kilátása lenyomja a lelket; de az Üdvözítő ekkor is hív: Jöjjetek, én felüdítetek titeket. „Nem akarom a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen.” Ez 33,11. – Jézus irgalomteltjes Szíve, tehozzád sietek sok bűnöm súlyának terhével, tenálad keresek menedéket a kárhozat fenyegető veszélye elől és kérlek szívem minden bizalmával, „gyógyítsd meg lelkem betegségét, tisztítsd meg undokságát, világosítsd meg vakságát, gazdagítsd szegénységét, fedd be meztelenségét.” Mondd ki a vigasztaló szót, melyet oly sok bűnösnek mondtál: Bűneid meg vannak bocsátva! Mondd ki a szót, mellyel a lator bizalmát túlon-túl megjutalmaztad: Velem leszesz a paradicsomban. Amen.

IV. „Jöjjön el a te országod!”

Vezérgondolat: „Mindaz, aki kér, kap. Ha ti tudtok jó adományokat adni gyermekeiteknek: mennyivel inkább fog adni a ti mennyei Atyátok jó lelket azoknak, kik tőle kérik.” Lk 11,10.13. – „Kérjétek és megnyeritek, hogy örömetek teljes legyen”, mondtad apostolaidnak. És még mintegy szerető nehezteléssel szemükre vetted: „Eddig semmit sem kértetek.” Jn 16,23-26. „Amit csak akartok, kérjétek és meglesz nektek.” Jn 15,7; Jn 15,16. Még ha valaki e hegynék mondaná is: „Kelj fel és merülj a tengerbe! és nem kételkedik szívében, meglesz neki.” Mk 11,22.23; Lk 17,5.6. – Ó mily hatalmas a könyörgőnek szava, azé, aki a te nevedben, a te Szíved szeretetére könyörög az Atyánál! Azért, Uram, taníts meg imádkozni, taníts meg kérni és könyörögni úgy, amint te imádkoztál és könyörögtél mennyei Atyádnak. Nemcsak tőled kérhetünk, hanem Atyádtól is, a te nevedben és a te Szíved által, „mert maga az Atya szeret minket, mivelhogy mi szerettünk téged” (Jn 16,27) és hittünk a te Szíved szeretetében.

I. „Mikor egy helyen imádkozik vala, amint azt bevégezte, mondá neki egyik tanítványai közül: Uram! taníts bennünket imádkozni.” Lk. 11,1.

A te példád, Uram, vonzotta tanítványaidat, mikor áhítatodat, elmerülésedet, arcod sugárzó fényességét, testtartásod alázatosságát szemlélték. Azért mondták; Taníts meg minket imádkozni! Ez az első kegyelem, melyért én is könyörgök. Mert ha ezt megnyertem, mindent megnyertem; mert a jó imádság mindenható. Könyörgök hozzád, hogy jól tudjak könyörögni. Ez az a „jó lélek”, melyet Atyád nem tagad meg tőlem, az imádság szelleme és a bizalom lelke. Oktass, taníts, ó isteni Bölcsesség, hogyan és mit kérjek tőled!

II. „Mikor imádkozol, menj be kamrádba, és ajtót betéve imádkozzál Atyáddhoz a rejtekben; és Atyád, ki lát a rejtekben, megfizet neked.” Mt 6,6. – „Imádkozván pedig ne szaporítsátok a szót; mert tudja a ti Atyátok, hogy mire van szükségetek, mielőtt kérnétek őt.” Mt 6,7.8.

Megmondod, hogy hogyan imádkozzam, hogyan könyörögjek. Ne keltsek feltűnést imádságommal, ne szaporítsam a szót. Lelkem rejtekében és szívem egyszerűségében kell könyörögnöm, hittel és bizalommal, mert tudja az én Atyám már előre, hogy mire van szükségem. Csak szívem alázatát és bizalmát akarja látni, nincs szüksége megtudni tőlem bajaimat, kéréseimet; az ő hatalmas tud és az ő jósága akar segíteni rajtam.

III. „Így imádkozzatok: Miatyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod stb. Mt 6,9-13; Lk 11,2-4. – „Imádkozzatok üldözőitekért és rágalmazóitokért, hogy fiaik legyetek Atyátoknak, ki mennyekben vagyon.” Mt 5,44-45.

Megmondod, hogy miért imádkozzam. Elsősorban Atyád és a te dicsőséged terjedéséért, az ő és a te országod eljöveteleért, az ő és a te akaratod teljesedéséért. Jézus Szíve, jöjjön el a te országod! Azután könyöröghetek saját és testvéreim bajaiért, lelki és testi szükségleteiért; mert „először az Isten országát és az ő igazságát kell keresnem, és ezek mind hozzáadottnak nekem.” Mt 6,33. De könyörögnöm kell ellenségeimért is, mert akkor leszek a te Atyád gyermeke, aki az én Atyám is; akkor követlek téged, ó Jézusom, ki megfeszítőidért imádkoztál és mondtad; „Atyám! bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Lk 23,34. Uram, taníts meg imádkozni úgy, amint te imádkoztál! Amen.

V. A nagy könyörgő

Vezérgondolat: „Én őérettük könyörgök: nem a világot könyörgök, hanem azokért, kiket nekem adtál; mert ők tieid, és az enyémeik mind tieid, és a tieid enyémeik, és én megdicsőültem bennük.” Jn 17,9-10. – Te vagy a nagy Könyörgő, ó isteni Üdvözítőm, és mondd, mi a te

könyörgéssed, mi a te imádságod? Mi vagyunk a te imádságod; a mi lelkünkért könyörögsz, a mi üdvösségünkért, a mi boldogságunkért imádkozol. Mert ez a te Atyád dicsősége, amelyért leszálltál erre a földre. Mi mind az övéi vagyunk és a tied vagyunk, mert ő adott minket neked, és ő adott téged nekünk. Abban mutatta meg legjobban az ő szeretetét, hogy mikor bűnösök voltunk, tebenned gyermekeivé fogadott minket. Ezért dicsőültél meg bennünk, és azért könyörögsz értünk, hogy a te dicsőséged teljes legyen bennünk, és mi a te örök dicsőség koronája legyünk. Földi életed minden nagyobb mozzanata előtt imádkozol, mikor belépsz ebbe a világba, mikor megkezded nyilvános fellépésedet, mikor kiválasztod apostolaidat, mikor csodáidat műveled, mikor megkezded szenvedésedet, mikor készülsz elhagyni ezt a világot. Követlek imádságodban, ó nagy Könyörgő, és kérlek, ne vesszen kárba rajtam imádságod, hanem teremjen lelkemben bőséges gyümölcsöt az örök életre.

I. *„Jézus telve Szentlélekkel visszatérel a Jordántól, és a pusztába vitetik a Lélektől negyven napra. És semmit sem evett ama napokban.” Lk 4,1-2.*

Imádsággal és vezekléssel kezded meg nyilvános életedet, édes Jézusom, hogy imádsággal és vezekléssel leeds számunkra mennyei Atyád kegyelmét, hogy munkád termékeny talajra találjon szívünkben. Nem magadért könyörögsz, hanem értünk. Mily megható a te hosszú és szigorú vezeklésed! Köszönöm, édes Jézusom! Nekem is így kell kezdenem minden munkámat, ha akarom, hogy a te Lelked vezessen abban és áldásod legyen rajta.

II. *„Az egész éjszakát Isten imádságában tölté vala. Másnap előhívá tanítványait, és kiválasztá közülök tizenkettőt.” Lk 6,12-13. – „Simon, Simon! íme, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én könyörögtem érted, hogy meg ne fogyatkozzék hited.” Lk 22,31-32.*

Imádságod elsősorban apostolaidnak szól. Egész éjszakát imádságban töltesz, mielőtt kiválasztanád őket. Imádkozol, hogy hívek maradjanak, és munkájuk bő gyümölcsöt teremjen. De leginkább őerte imádkozol, akit apostolaid vezérévé és egyházad fejévé választottál, hogy erős és rendíthetetlen maradjon a hitben és megerősítse testvéreit. – A te imádságod nekem is szól, ha a te apostolod akarok lenni, ó Jézusom! A sátán engem is kikért, de a te imádságod megsemmisíti minden erőlködését, hacsak a te Szíved irgalmas szeretetében bízom rendületlenül.

III. *„Fölméne a hegyre egyedül imádkozni. A hajócskát pedig a tenger közepén hányák-veték a hullámok.” Mt 14,23-24. – „Nem kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. De nem csupán őérettük könyörgök, hanem azokért is, kik az ő szavaik által hinni fognak én bennem.” Jn 17,15.20.*

Nem csak apostolaidért, hanem összes híveidért, egyházadért könyörögsz. A világ tengerének hullámain vetődik egyházad, vetődnek a lelkek. De te az örökkévalóság hegyén, az örökkévalóság révpartjain imádkozol, hogy el ne süllyedjünk. És a te imádságod mindenható, hacsak szilárdan bízunk benned és megragadjuk mentő kezéd. Nem azért könyörögsz, hogy ne érjen minket szenvedés és próba, hogy ne érintsen a kísértő keze. Hiszen ezáltal érdemünktől fosztaná meg minket. Atyádat és magadat pedig legnagyobb dicsőségedtől. Hanem azért könyörögsz, hogy megtisztuljunk a szenvedésben és győzzünk a kísértésben. Győzelmünk záloga bizalmunk a te Szívedben: „E világon szorongatástok vagyon; de biztatok, én legyőztem a világot.” Jn 16,33.

IV. *„Jézus fölemelvén szemeit, mondá: Atyám! hálát adok neked, hogy te meghallgattál engem: a körülálló népért mondom, hogy higgyék, hogy te küldöttél engem.” Jn 11,41-42. – „Vevé az öt kenyeret és két halat, s égre tekintvén, megáldá és megszegevé a tanítványoknak*

adá, a tanítványok pedig a seregnek”. Mt 14,19. – „Vévén a kenyeret, hálát adván, megszegé és nekik adá; hasonlóképpen a kelyhet is.” Lk 22,19-20.

Csodateleid előtt is imádkozol, nem magadért, mert a csodatevő hatalom veled született, hanem értünk, hogy higgyünk a te küldetésedben, hatalmadban és jószágodban. Imádkozol, hogy csodáiddal szemben ne legyünk vakok és csodáidat követő tanításod iránt ne legyünk süketek. Imádkozol, hogy példát adj nekünk, hogyan kell minden nagyobb megkezdés előtt imában és könyörgésben lelkünket felemelni mennyei Atyánkhoz, mert az áldás tőle jön; hogyan kell szívünket felemelni hozzád és a siker biztosítékát Szívedben keresni, „mert nálad nélkül semmit sem tehetünk.” Jn 15,5.

V. „Én kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké, az igazság Lelkét.” Jn 14,16-17. – „Könyörögök, hogy mindnyájan egyek legyenek, amint te Atyám énbennem és én tebenned, úgy ők is egyek legyenek bennünk.” Jn 17,20-21.

A Szentlélek a kapocs, mely lelkünket Atyádhoz és tehozzád és egymáshoz fűzi. A te szent Lelked élteti titokzatos testedet, melyben mint tagok valamennyien egyek vagyunk. Ezért az egységért Atyáddal és veled és egymás közt, melyet a szőlőtő és a vesszők egymásbanövésével hasonlítottál össze, ezért imádkoztál, mikor elbúcsúztál a világtól. Ezért hívtad le ránk Szentlelkedet, az igazság és a szeretet Lelkét. A te kérésedre küldte az Atya, mikor „mindnyájan” – anyáddal együtt – „állhatatosak valának egy szívvel-lélekkel az imádkozásban és együtt valának ugyanazon a helyen.” ApCsel 1,14; 2,1. Ezért az egységért „mutattad be imáidat és könyörgésedet nagy kiáltással és könnyhullatással” szenvedésed előtt. Zsid 5,7. Ezért élsz most is és mindenkoron, „hogy értünk közbenjárj.” Zsid 7,25. Ezért járulunk mi is hozzád, az „új szövetség közvetítőjéhez”, a te Szívedhez, melynek vére „jobban szól, mint Ábelé” (Zsid 12,22) és könyörög, hogy „tökéletesen egyek legyünk, és megismerje a világ, hogy az Atya küldött téged.” Jn 17,23. Amen.

Nyolcadik szeretetszolgálat

A közvetítő

A *közvetítő* kötelessége, hogy úgy magában, mint másokban minden tőle telhető eszközzel megindítsa és előmozdítsa Jézus Szent Szívének tiszteletét. Kérje a mennyei Atyát, hogy a Szent Szív bensőséges ismeretét, és a Szentlelket, hogy annak szeretetét minden lélekbe beleöntse és kiáraszsa.

Egyesüljön tehát az *Angyalok* égi karával, kik mindig készen állanak, hogy a Szent Szív tiszteletét és akaratát az emberekkel megismertessék, és lelküket szeretetére gyullasszák; s azért:

1. *elmékedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. *ajánlja fel* a megdicsőült szentek dicséretét és a földön élő igazak kívánságát és jócselekedeteit, hogy a Szent Szív ismerete és szeretete mindjobban elterjedjen az egész világon és minden lélekben;
3. *erre a célra* irányítsa minden igyekezetét és ne mulasszon el egyetlen egy alkalmat sem, ha e Szent Szív tiszteletét előmozdíthatja;
4. ezt a szándékot *az Oltáriszentség előtt újítsa meg naponként* és mondja el háromszor a Dicsőséget vagy ezt a fohászt: „Szeressük mindenütt Jézus szentséges Szívét!”

Elmékedések

I. „Menjete ki az egész világba!”

Vezérgondolat: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, s én rendelvelek, hogy elmenvén, gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon.” *Jn 15,16.* – Te küldesz minket, ó Jézus, hogy Szíved ajándékának terjesztői és apostolai legyünk. Közvetítők legyünk közted és az emberek, Szent Szíved és a lelkek közt. Sugározzuk beléjük a te igazságodat, öntsük beléjük a te szeretetedet, távolítsunk el minden akadályt, mely köztük és közted felemelkedik, hordjunk le minden hegyet, töltsünk be minden völgyet, hogy egyenes és sima utad legyen hozzájuk. Könyörögjünk érettük Szent Szívednél, vezekeljünk értük, tanítsuk őket szavakkal és példánkkal, legyünk veled együtt közvetítők Isten és emberek közt. Erre a

szent hivatásra hívtál meg minket, ó Jézusom édes Szíve, és kegyelmedet adod nekünk, hogy munkánk gyümölcsöt teremjen, és gyümölcsünk megmaradjon.

I. *„Te gyermek! a Magasságbeli prófétájának fogsz hívatni, mert előre mégy az Úr színe előtt, elkészíteni az ő útjait.” Lk 1,76.*

Te voltál a Szent Szívnek első hírnöke, ó áldott előfutára a jövő Messiasnak, szent útkészítője a világ Üdvözítőjének, Keresztelő Szent János! „Készítétek az Úr útját, egyenesítétek az ő ösvényeit.” Lk 3,4. Aki utánam jön, „Szentlélekkel és tüsszel fog titeket megkeresztelni.” Lk 3,16. „Köztetek áll az, kit ti nem ismertek.” Jn 1,26. „Íme, az Isten Báránya! íme, ki elveszi a világ bűnét!” Jn 1,29. Vezekléssel készültél nagy hivatásodra és bűnbánattal készíted elő a népet, hogy „alkalmas” legyen az Üdvözítő országának befogadására. Lk 1,17. Ó taníts meg engem is megismerni azt, aki köztünk áll, és akit még oly kevésbé ismerek; de taníts meg arra is, hogy a te példára előfutára legyek az ő Szent Szívének a lelkekben, hírnöke és apostola, ha akarja, „pogányok és királyok előtt, a föld határáig.” ApCsel 9,15; 1,8.

II. *„Elkülde Jézus két tanítványt, mondván nekik: Menjetek a helységbe, és találtok egy megkötött szamarat; oldjátok el, és hozzátok ide nekem. Mt 21,1-2. – „Elkülde kettőt tanítványait közül, mondván nekik: Menjetek a városba egy bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A mester izeni: Az én időm közel vagy, nálad tartom a húsvéti vacsorát tanítványaimmal együtt. Mk 14,13; Mt 26,18.*

Küldöd, ó Jézusom, tanítványaidat, hogy utat készítsenek neked, mielőtt városodba bevonulsz. Küldöd őket, hogy elkészítsék a termet és benne mindent, mielőtt jössz, hogy tanítványaidal megegyed a húsvéti vacsorát. A tulajdonos azonnal elengedi szamarát, és a házigazda mindjárt átengedi termét. Te a szívek királya vagy, ó Jézus, és apostolaid útkészítőid a szívekhez, Elküldöd tanítványaidat, apostolaidat a lelkekhez is. A lelkek a te városod, melybe kegyelmeiddel és szent jelenléteddel bevonulsz és lakást szerzel (Jn 14,23); ők a te palotád, melynek legbensőbb termébe lépsz és ott asztalhoz ülsz és menyegzőt tartasz. Az én hivatásom elkészíteni a te utadat a lelkekhez. Boldog ember, aki a te Szíved országának úttörője lehet a lelkekben!

III. *„Elküldé őket kettenként maga előtt minden városba és helységbe, hova menendő vala. És monda nekik: Amit nektek sötétben mondok, mondjátok el fényes nappal, és amit fülbesúgva hallatok, hirdessétek a háztetőkről.” Lk 10,1-2. Mt 10,27. – „Monda nekik: Elmenvén az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Mk 16,15.*

Először választott népedhez, majd az egész világba küldöd apostolaidat, hogy hirdessék a te országodat és eljöveteledet. Nekem is első sorban családomban, a hozzám tartozók lelkében kell megalapítanom a te Szíved országát. De azután buzgóságomat ki kell terjesztenem az egész világra, minden népre és minden nemzedékre, ha másképp nem, legalább imáim és felajánlott áldozataim által. A pogányok, az elszakadtak, a bűnösök lelkébe bele kell vinnem a te ismerettedet és szeretettedet. A te Szíved érdekeit kell előmozdítanom igazakban és bűnösökben. Alá kell vetnem a te királyságodnak mindent, sajtót, filmet, rádiót, irodalmat, tudományt, művészetet, a közéletet, a világgazdaságot és a családokat. A te Szíved elvei szerint és a te Szíved szeretetében meg kell újítanom az egész világot. Nyíltan, félelem és emberi tekintet nélkül kell hirdetnem a te nevedet és Szíved tiszteletét. Nem szabad visszariadnom azoktól, akik ebben a tiszteletben csak valami újszerűséget vagy érzélgősséget vagy jámbor ájtatoskodást látnak. Nem szabad szégyenkezni hirdetni a te Szíved evangéliumát. Mily magasztos hivatás a te Szíved apostolának lenni! Nem sok ezért feláldozni egész életemet és minden erőmet. Amen.

II. „Készítsétek az Úr útját!”

Vezérgondolat; „Készítsétek az Úr útját.” Mt 3,3. – Az Úr útjának készítése nemcsak abban áll, hogy országát minél szélesebb határokon túl terjesszük, hogy a lelkeket tömegesen meghódítsuk Szent Szívének. Van a közvetítésnek egy sokkal bensőségesebb módja is, mintegy odasimulni az Úr és a lélek közé, és mint szeretetkapocs egymáshoz fűzni őket. Hídépítés ez Isten és a lélek közt; közvetítés két jóbarát közt, akik egymástól elhidegültek; közvetítés két valaki közt, kiknek egyike a másikat még nem ismeri, de sejti lelkének nagyságát, szívének melegét, barátságának édességét. Kibékítés, kiengesztelés, közbenjárás ez a szent közvetítés Istennél és a Szent Szívénél a lelkek érdekében. Maga Jézus is a közvetítőnek mindkét szerepét betöltötte, de inkább a másodikat. Megváltó szenvedésével volt a mi közvetítőnk, országának terjesztését leginkább apostolaira bízta.

I. *„Íme, amint fülembé hangzott köszöntésed szava, örömtől repese a magzat méhemben.” Lk 1,44.*

Szűz Mária az első közvetítő Jézus és a lelkek közt. Ő hozta őt le a földre, ő adta őt nekünk. Ő nevelte fel, ő gondozta, ő ápolta, ő engedte el anyai házából, hogy elmenjen és megváltson minket. De alighogy szíve alatt kezdi hordani szent Magzatát, már is megkezdje közvetlen közvetítői szerepét a lelkeknel. Az előfutárnak a lelke az első, akivel Jézus lelkét közli, akit Jézus jelenlétével megszentel, Ő közvetít a kánai menyegzőn (Jn 2,1-5), ő közvetít a kereszt alatt (Jn 19,25-27), ő közvetít az első pünkösdi ünnepen (ApCsel 1,14), ő közvetít most is az égben, közvetít a világ végezetéig Jézus és a lelkek közt.

II. *„Némely hellének Fülöphöz menének és kérék őt, mondván: Uram! látni akarnók Jézust. Elméne Fülöp, és szóla Andrásnak, András ismét és Fülöp méne megmondani Jézusnak. Jn 12,20-22.*

Mily megható az a bizalom, mellyel a pogányok Fülöp apostollal szemben viselkednek. Fülöp az ő városukból volt. Ez felbátorította őket, hogy megkérjék, Jézust szeretnék látni! Ehhez közvetítő kell. Fülöp legyen a közvetítő. Szólnak neki. De Fülöp tudja, mennyire szereti Jézus Andrást; ezt az apostolt hívta meg először. Azért ő is közvetítőt keres Andrásban. Együtt mennek és együtt szólnak Jézusnak. Mily bensőséges, meghitt kapcsolata a lelkeknek egymás és Jézus közt, és mindez azért, hogy Jézust adják a lelkeknek!

III. *„Egyik tanítványai közül Jézus kebelén nyugovék, kit szeret vala Jézus. Int azért neki Simon Péter, és kérdé őt: Mondjad, kiről beszél? Amaz pedig Jézus kebelére hajolván, mondá neki: Uram! ki az?” Jn 13,23-25.*

Itt már nemcsak látni akarnák Jézust, hanem Szívének titkát ellesni. Jézus árulójáról beszél, kiönti Szívének fájdalmát, de nem mondja meg, ki az áruló. A tanítványok megrémülnek, de nem merik egyenesen megkérdezni, hogy ki az? Péter Jánoshoz fordul, aki Jézus keblén nyugszik; ő a szeretett tanítvány, ő a közvetítő Jézus titkainak közlésében. – Bárcsak én is elleshetném a te Szíved titkaid, ő szeretett Jézusom, bárcsak behatolnék lelkedbe és magamba szívénám szereteted titkaid, melyekről tanítványodnak, Szent Margitnak szóltál, hogy azokat embertársaimmal és az egész világgal közölhetném. Ő tégy a te Szíved kincstárnokává, hogy osszam a kincseket, melyeket a lelkeknek, az egész világnak szántál!

IV. *„Elméne Mária Magdolna, hírül adván a tanítványoknak, hogy: Láttam az Urat, és ezeket mondotta nekem.” Jn 20,18.*

Nemcsak az emberek keresnek közvetítőt Jézusnál, hanem Jézus maga is küld közvetítőt az emberekhez, hogy velük szándékait és titkait közölje. Mária Magdolnát küldi apostolaihoz, hogy

hírül adja nekik feltámadását és megüzenje, hol láthatják őt. Magdolna hite erősebb volt, mint a tanítványoké, azért őt választja ki Jézus közvetítőül és az „apostolok mesternőjévé” teszi.

V. *„Mondá az a tanítvány, kit szeret vala Jézus, Péternek: Az Úr az.” Jn 21,7.*

János ismeri fel elsőnek a parton álló Jézust. A csodálatos halfogás megnyitja tiszta lelkének szemét, és ő látását közli barátjával, Péterrel. „Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent.” Mt 5,8. De közvetítők is; ők Jánossal együtt, aki megírta a Jelenések könyvét, a világ prófétái. – Add szemlélnem a te dicsőségedet, ó isteni Szív, és Magdolnával és Szent Jánossal engedd hirdetnem, engedd feltárnom és megmutatnom nagyságodat, kincseidet és boldogságodat! Engedd, hogy hírnököd, közvetítőd és apostolod legyek az emberek közt egész életemen át! Amen.

III. A közvetítő Isten és az emberek közt

Vezérgondolat: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent, és akit küldöttél, Jézus Krisztust. Megismertettem nevedet az emberekkel.” Jn 17,36. – Te vagy a nagy Közvetítő Isten és az emberek közt, ó édes Jézusom. A te Szíved az a szentély, melybe belépsz, hogy közvetítő légy mennyei Atyád közt és mi köztünk. Közbenjárásod tömjénáldozata Szíved égő oltáránál száll fel mennyei Atyádhoz. Véred kiengesztelő és esdő árja Szíved áldozati edényéből folyik a mi engesztelődésünkre. Tanításod szent édessége Szíved örök forrásából patakszik, hogy mennyei Atyád ismeretével és a te ismeretteddel telítse lelkünket. Buzgóságod szent lángjai Szíved tüzes kemencéjéből csapnak fel, hogy megemésszenek minden akadályt, mely szívünket tőled és mennyei Atyádtól távol tartja, megolvasszanak minden jeget, mely lelkünket az önzés fagyos kérgével körülsáncolja. Ez a buzgóság hajt téged, hogy bejárjad az egész földet, „tanítván és hirdetvén az ország evangéliumát”, és meggyógyítván minden testi és lelki nyavalyát. Mt 4,23. Ez a buzgóság hajt, mikor fáradtan leülsz Jákob kútjánál, hogy közvetítő légy egy bűnös lélek és mennyei Atyád közt, hogy az ő atyai kebléhez elvezesd. „Én vagyok az, ki veled beszélek” (Jn 4,26), mondtad, hogy megismerjen téged és általad azt, aki téged küldött; mert ez az örök élet.

I. *„Senki sem ismeri a Fiút más, mint az Atya, az Atyát sem ismeri senki más, mint a Fiú, és akinek a fiú ki akarja nyilatkoztatni.” Mt 11,27.*

Nincs más közvetítőnk, mint csak te egyedül. Hiába jönne egy angyal, hogy közbenjárónk és közvetítőnk legyen. Ő nem ismeri az Atyát, hogy nekünk feltárja a titkokat, melyeket istensége magában rejt; csak te ismered azokat, ki az ő keblén pihensz. Jn 1,18. Vétünk súlya oly nagy, hogy csak te emelheted fel azt szent kereszted mindenható emelőjével. Vakságunk oly sötét, hogy csak te világosíthatod meg azt azzal a világossággal, mely kezdettől fogva nálad volt és mely minden embert megvilágosít, aki erre a világra jön. Jn 1,9. Nyomorunk oly mélységes, hogy csak te gyógyíthatod meg, aki jöttél, nem hogy az igazak, hanem hogy a bűnösök orvosa légy. Mt 9,12-13.

II. *„Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához másképp, mint én általam.” Jn 14,6.*

Te vagy az út, melyen haladnom kell, hogy eljussak az Atyához, a célhoz, melyért teremtve vagyok. Te vagy a folyam, melyen hajóznom kell, hogy utam beletorkoljon a nagy óceánba, Atyád isteni boldogságába: „Menj be a te Urad örömébe.” Mt 25,21. Te vagy az út a tengeren, mely elvezet a nagy kikötőbe, ahol lelkem megpihen örökre. Te vagy az út a sivatagban, mely megnyitja nekem az élet kertjét, az országot, mely tejtől és méztől árad. A te Szíved az út, hogy eljussak az Atyához; mert aki téged szeret, azt szeretni fogja Atyád is. Jn 14,21. A te követésed, a te példád az út, hogy szent és boldog legyek. – Te vagy az igazság, melynek tanítását meg kell

hallgatnom, hogy megismerjem az Atyát, hogy megismerjem az Életet. Te vagy a nap, az igazság napja, mely fényt derít az élet minden rejtélyére és titkára. A te Szíved napja a világosság, mely szereteted sugaraiban megmutatja nekem gondviselésednek előttem érthetetlen utait. – Te vagy az élet, az örök élet, amelyért lejöttél a földre, hogy azt nekem add és bőségesen add. Jn 10,10. Az élet, mely „nem a vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi indulatjából, hanem Istenből született.” Jn 1,13. Az élet, mely nem a szemek kívánságában áll, sem a test kívánságában, sem a világ kevélységében, hanem Atyád látásában és az ő szeretetében. Ezt az életet, ezt az élő vizet, mely Szívedből patakszik, ezt add nekem mindig, hogy már soha többé ne szomjazzam mindörökké. Jn 4,13-15.

III. *„Én vagyok az ajtó. Aki énrajtam keresztül megyen be, üdvözüül.” Jn 10,9.*

Te vagy az ajtó, a mennyország ajtaja, Szívednek nyílása a kapu, mely Isten szentélyébe vezet. „Nem egyéb ez, mint az Isten háza és a menny kapuja” (Ter 28,17), mondta Jákob, mikor az angyallal küzdött. Ó add, hogy szereteted küzdelmében én legyek a győztes, hogy meghódítsam Szívedet, kieroszakoljam áldásodat, szent erőszakkal megnyissam Szíved kapuját és szabadon „ki-bejárjak azon és legelőt találjak” (Jn 10,9), az örök élet legelőit, a mennyország örök zöld réteit, ahol a boldogság forrásai csörgedeznek szüntelen és a szeretet virágai nyílnak az élet múlhatatlan tavaszában. Amen.

Kilencedik szeretetszolgálat

A buzgólkodó

A *buzgólkodó* kötelessége, hogy Jézus Szent Szívének tiszteletére és példájára, aki egész életében egyedül Isten dicsőségéért buzgólkodott, a maga részéről is egész odaadással és minden erejének megfeszítésével a Szent Szív tiszteletét mindenkinek, de főleg alattvalóinak és társainak lelkében növelje, és minden akadályt elhárítson, mely ennek a tiszteletnek elterjedését a lelkekben meggátolná, és minden megbántásnak vagy tiszteletlenségnek elejét vegye, mellyel az emberek a Szent Szívet megsértenék.

Egyesüljön tehát az *Arkangyalok* égi karával, kik Szent Mihály vezérlete alatt Lucifert az égből letaszították és most is a Szent Szív érdekeinek megvédésére mindig készen állnak; s azért:

1. *elmélkedjék* tisztségének kötelmeiről és az azzal kapcsolatos ígéretekről;
2. a Szent Szív dicsőítésére és isteni buzgalmának tiszteletére *ajánlja fel* a megdicsőült szentek és a földön élő lelkek minden buzgalmát és fáradozását;
3. *erre a célra* irányítsa minden érzelmét, kívánságát, és használjon fel minden alkalmat, ahol a Szent Szív tiszteletét gyarapíthatja;
4. *újítsa meg naponkint az Oltáriszentség előtt* ezt a szándékot és mondja el háromszor a Dicsőséget vagy ezt a fohászt: „Szeressük mindenütt Jézus Szentséges Szívét.”

Elmélkedések

I. „Aki megvall engem az emberek előtt...”

Vezérgondolat: „Mindenkit, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom azt Atyám előtt, ki mennyekben vagyon.” Mt 10,32. – A buzgalom a szeretet lángja. A buzgólkodó nemcsak terjeszti Krisztus és az ő Szent Szívének ismeretét, szeretetét és érdekeit; hanem már előre elhárítja az akadályokat, melyek országának elterjedésének útját állják, vagy ha ezt nem tehetné, minden erejével azon van, hogy legalább utólag legyőzze azokat. Valóban féltékeny szeretett Jézusának tiszteletére; el akar hárítani tőle minden sérelmet, minden megbántást, nemcsak önmagának felajánlásával, mint az áldozat, hanem határozott tettel is, amennyiben csak

tehetségében áll. Mindenütt Jézusnak és az ő Szívének érdekeit képviseli, megvallja őt „pogányok és királyok előtt” (ApCsel 9,15); Szent Pállal „mind nagyobb erővel lép föl”, megcáfolja az ellenséget és fennhangon hirdeti „bizonyítván, hogy ez a Krisztus” (ApCsel 9,22) Neki szól Jézus szava: „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom azt Atyám előtt”, és az ő Szent Szívének ígérete: „Nem engedem elveszni azokat, kik ezt az ájtatosságot terjesztik, és buzgóságuk mértéke szerint megszentelem őket.”

I. Jánoshoz menének, és mondák neki: Rabbi! az, aki veled vala a Jordánon túl, kiről te tanúságot tettél, íme ő keresztel, és mindenki hozzája megyen. Felelé János és mondá: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy előtte küldtettem. Őneki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem. Aki a Fiúban hiszen, annak örök élete vagyon; aki pedig nem hiszen a Fiúnak, nem fog életet látni, hanem Isten haragja marad rajta.” Jn 3,26-36.

Mily gyönyörűen emelkedik ki Szent János önzetlen buzgalma Jézusért tanítványai önző féltékenységének hátterén mesterük érdekében! Őket az önszeretetből fakadó irigység vezeti, Szent Jánost a hitből fakadó lángbuzgalom. Hogy védi meg Jézus érdekeit látszólag saját kárára; „Nem vagyok én a Krisztus, Őneki növekednie kell, nekem pedig kisebbedni.” Még némileg meg is fenyegeti személyére féltékeny tanítványait és Jézushoz vezeti őket: „Aki a Fiúnak hiszen, annak örök élete vagyon; aki pedig nem hiszen a Fiúnak, nem fog életet látni.” De csak látszólag teszi ezt saját kárára. Jézus megtartja ígéretét: „Aki megvall engem, én is megvallom azt.” Minél jobban megalázza magát Szent János az ő megvallásában, annál jobban felmagasztalja őt Jézus, nem Istentől rabolt, hamis, hanem Istentől adott, igazi dicsőséggel; „Mit mentetek ki a pusztába látni? széltől lengetett nádat-e? Bizony mondom nektek, nem támadt az asszonyok szülőttei közt nagyobb Keresztelő Jánosnál.” Mt 11,7-11.

II. „Követeket küldte maga színe előtt, kik elmenvén a samaritánusok egyik helységébe, hogy szállást készítsenek neki. De nem fogadák be őt. Látván ezt tanítványai, mondák: Uram! akarod-e, hogy mondjuk, szálljon le tűz az égből, és eméssze meg őket? És hozzájuk fordulva megfeddék őket, mondván: Nem tudjátok, milyen szelleműek vagytok. Az Emberfia nem jött lelkeket elveszteni, hanem megmenteni.” Lk 9,52-56. – „Látván azok, kik körülötte valának, hogy mi készül, mondák neki: Uram! közéjük vágjunk-e karddal? És rácsapván egyik közülök a főpap szolgájára, levágá annak jobb fülét. Erre mondá neki Jézus: Tedd vissza helyébe kardodat, mert mindazok, akik fegyvert fognak, fegyver által vesznek el.” Lk 20,49-50; Mt 26,52.

Jézus megfeddi a helytelen, nem Szíve szerint való buzgalmat, még saját érdekében is. Nem azt a buzgalmat akarja, mely ellenségeit elveszti, hanem azt, mely őket megtéríti. „Nem akarom a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen.” Ez 33,11. Nem földi érvényesülést akar, hanem a lelkek üdvösségét. Nem földi igazságot keres, hanem Atyjának dicsőségét. Nem tüzzel és karddal tör magának utat, hanem hittel és szeretettel hódít. Azt akarja, hogy Szívének tiszteletét is ne kényszerítsük rá az emberekre, hanem szelídséggel és tapintattal terjesszük, hogy mint az olaj, észrevétlenül és kedvességgel hatoljon bele és áradjon szét a lelkekben.

III. „A papi fejedelmek és farizeusok poroszlókat küldének, hogy megfoghják őt... Mondá nekik Nikodémus, egyik közülük: De hát a mi törvényünk nem ítéli el az embert, mielőtt ki nem hallgatja őt és meg nem tudja, mit cselekedett?” Jn 7,32.50-51. – „Előjöve arimateai József, előkelő tanácsos, és bátran beméne Pilátushoz, és elkéré Jézus testét. És megengedé Pilátus.” Mk 15,43; Jn 19,38.

Szabad erélyesen és bátran is szembeszállnunk az igazság ellenségeivel Isten érdekeiért, Krisztusért. A szelídség és a szeretet nem tesz gyengévé, hanem erőssé. De a megroppant nádat nem kell eltörni és a pislogó mécses nem kell kioltani. Mt 12,20. Nikodémus egykor éjjel jött Jézushoz emberi tekintetből, de most erélyesen védelmére kell a főtanácsban; arimateai József a zsidóktól való félelmében csak titokban volt Jézus tanítványa, de most bátran bemegy Pilátushoz

és elkéri az ő testét, hogy eltemesse. A te szereteted, ó Jézus, bátrakká és erősekké tette őket. Szeretetük lángja el akar hárítani tőled igazságtalanságot és gyalázatot. Add, hogy ez a szent buzgalom az én szívemet is betöltse, hogy mindig bátran és öntudatosan a te Szíved érdekeiért síkra szálljak és királyi felségjogaidat megvédjem az egész világ előtt, ó Királyom, Üdvözítőm és Istenem! Amen.

II. „Tüzet jöttem bocsátani a földre.”

Vezérgondolat: „Tüzet jöttem bocsátani a földre; és mit akarok mást, mint hogy felgyulladjon.” Lk 12,49. – A buzgalom mennyei Atyáért és a mi lelkünkért tüzessé teszi a te Szívedet, ó Jézus! Ezt a tüzet jöttél kiárasztani erre a földre, a mi lelkünkbe. Azért nyitottad meg szentséges Szívedet, azért törnek ki belőle a szeretet és a buzgalom lángjai: „Isteni Szívem forró szeretetének lángjait nem tudja már magába zárni, hanem ki kell azokat árasztania.” Kebled megnyílt, mondja szent tanítványod, és kitértad forrón szerető és minden szeretetre legméltóbb Szívedet, mely a lángsugarak élő forrása volt. Szíved megnyílt és oly forró lángsugarat lövell rám, hogy attól megtüzesedik saját szívem is. Jézusom, önts belém a buzgóság tüzeit és tégy engem a te példadra Atyád dicsőségének, a te dicsőségednek és a lelkek üdvösségének buzgólkodójává, tégy engem Szíved lángoló apostolává!

I. *„A templomban kereskedőket találta s letelepedett pénzváltókat. Akkor ostort fonván kötelekből, mindnyájukat kihajtá a templomból, és a nyerészkedők pénzét szétszórá. És mondá: Ne tegyétek Atyám házát vásárcsarnokká. Akkor megemlékezének tanítványai, hogy írva vagyon: A házáért való buzgóság megemészt engem. Jn 2,14-17. (Vö. Mt 21,12-13)*

Buzgalmad első tárgya mennyei Atyád házának dicsősége. Te, aki a pislogó mécses ki nem oltod, aki nem töröd el a megroppant nádat (Mt 12,20), és aki tanítványaidnak megtiltottad, hogy fegyvert fogjanak és tüzet hívjának le az égből, ostort ragadsz és ütlegekkel hajtod ki Atyád házának megszenteltlenítőit. Szent harag ég Szívedben. Megmutatod, hogy a szeretet kemény is tud lenni, és az irgalom le tud sújtani a bűnre. – Atyád háza a mi lelkünk is. Ennek tisztaságáért kell buzgólkodnunk. Ne kíméljük az önmegtagadás ostorát, hogy lelkünket testünket megtartsuk Szentlelked tiszta templomának. Ragadjuk meg a szó és a tett ostorát, hogy széthajtsuk a kufárokat, akik hízelgő, csábító beszédekkel meg akarják szentségteleníteni felebarátunk testének-lelkének szent templomát. Ne ismerjünk félelmet azokkal szemben, akik pártoskodással, engedetlenséggel vagy tévtanokkal meg akarják fosztani és le akarják rombolni szentegyházad templomát. Atyád dicsősége és házának szentsége legyen a mi buzgóságunknak is első tárgya.

II. *„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok! kik bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt; mert ti nem mentek be, és a befelé menőket sem hagyjátok bejutni. Megecsízitek az özvegyek házait, hosszú imádságokat mondván.” Mt 23,13-14. – „Jaj a világnak a botrányok miatt! Mert szükséges ugyan, hogy botrányok legyenek, mindazáltal jaj annak az embernek, ki által a botrány történik. – Aki megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, kik énbennem hisznek, jobb volna annak, hogyha malomkövet kötnének nyakára és a tenger mélységébe merítenék.” Mt 18,7.6.*

Buzgalmad második tárgya azok, akikről mondtad: „Aki titeket bánt, az én szemem fényét bántja.” Zak 2,8. Épp oly eréllyel szólsz azok ellen, akik a felebaráti szeretet szent parancsát megszegik, akik elviselhetetlen terheket raknak az emberek vállaira, de maguk egy ujjukkal sem akarnak azokon lendíteni (Mt 23,4), akik meglátják a szálkát testvérük szemében, a magukéban pedig a gerendát sem veszik észre (Mt 7,3), akik az istentisztelet és jámborság örve alatt másokat kifosztanak (Mt 23,13-33), akik az ártatlanok romlására törnek és lelkeket elcsábítanak és a pusztulásba visznek (Mt 18,6-7), mindezek ellen épp oly eréllyel szólsz, mint azok ellen,

akik Atyád házát megszenteltelenítik és latrok barlangjává teszik (Mt 21,13) Épp oly eréllyel szólsz ellenük, mint az ellen, aki a te saját tested templomának árulója lett és harminc ezüstért eladott téged (Mt 26,24) A szeretet szent parancsa – a te parancsod, ó Jézus! – legyen ez az én buzgóságom tárgya is. Szent eréllyel és féltékenységgel akarom védeni a szeretet szent követeléseit, védeni akarom a drága gyöngyöket, a kicsinyek lelkét, a sertésektől és kutyáktól (Mt 7,6), melyek azokat széttépni és felfalni készülnek. Jézusom, add nekem a te Szíved szeretetének szent tüzét és buzgalmát!

III. *„Kezdé Jézus tanítványainak jelezni, hogy neki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni és megöletni. És félrevonván őt Péter, kezde neki szemrehányást tenni, mondván: Isten mentsen téged, Uram! nem fog ez történni veled. Ki megfordulván, monda Péternek: Távozzál előlem, kísértő! megbotránkoztatsz engem, mert nem az Isten dolgával gondolsz, hanem az emberekével.” Mt 16,21-23.*

Buzgalmad harmadik tárgya saját szent hivatásod, melyre Atyád akaratából vállalkoztál üdvösségünkre, a kereszt kínja és gyalázata. Oly kedves ez előtted, hogy még apostolodat is, akit imént az egyház fejévé választottál és boldognak nevezted (Mt 16,17-19), szigorúan megfedded és kísértőnek nevezed, mert emberi gondolkodással vissza akar tartani attól, ami után vágyódva vágyódsz: „Keresztséggel kell megkereszteltetnem, és mily nehezen várom, míg be nem teljesedik.” Lk 12,50. Nem tetszik neked apostolod emberi buzgalma érdekedben, majdnem egyenrangúvá teszed őt az előbb megfeddett botrányt okozókkal; annyira vágyódsz e keresztség után, véred keresztsége után, mely a mi megváltásunk. De ez a feddés is szereteted lángbuzgalmából fakad, mellyel szeretett apostolod lelkét meg akarod tisztítani a földi gondolkodás salakjától. Ó Jézus, öntsd szívembe a szeretetet kereszted iránt, hogy nagy apostoloddal mondhassam: „Nem szándékoztam más valamit tudni, mint Jézus Krisztust, és pedig a megfeszítettet.” 1Kor 2,2. Szent Szívednek is csak akkor lehetek apostola és buzgólkodója, ha annak a keresztnek szeretője és hirdetője leszek, mely Szívedből a lángok közt kimagaslik. Jézus Szíve, tégy engem szent kereszted követőjévé és apostolává! Amen.

Az elmélkedések beosztása június havára

- 1-ére: Az angyalok szolgálnak Jézus Szívének
2-ára: Jézus Szívének imádói
3-ára: A nagy Imádó
4-ére: Mikor szeretem Jézust?
5-ére: Az emberek szeretetében magát felemésztő Szív
6-ára: Az Atya szeretetétől lángoló Szív
7-ére: A be nem fogadott szeretet
8-ára: „Legalább te vigasztalj meg engem!”
9-ére: Isten Bíránya – a nagy Kiengesztelő
10-ére: „Boldog a szolga, akit az Úr ébren talál.”
11-ére: „Ahol én vagyok, ott leszen szolgám is.”
12-ére: Jézus Szíve szolgálói
13-ára: „Íme, az én szolgám.”
14-ére: A Mester lábainál
15-ére: Az örök élet igéi
16-ára: Az isteni Tanítvány
17-ére: Jézus Szívének áldozatai
18-ára: Láncok és kereszt Jézus szolgálatában
19-ére: „Tör járja át lelkedet.”
20-ára: Az áldozat a világ üdvösségéért
21-ére: Tégy, amint Szíved sugallja!
22-ére: Erősítsd bizalmamat!
23-ára: „Jöjjetek hozzám mindnyájan!”
24-ére: „Jöjjön el a te országod!”
25-ére: A nagy Könyörgő
26-ára: „Menjetek ki az egész világba!”
27-ére: „Készítsétek az Úr útját!”
28-ára: A Közvetítő Isten és az emberek közt
29-ére: „Aki megvall engem az emberek előtt...”
30-ára: „Tüzet jöttem bocsátani a földre.”